Державна Наукова Бібліотека ім. Короленка, Харків

Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 160 (6136) | 12 ліпеня 1938 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

На БССР рэалізавана пазыкі на 112.037 тысяч рублёў.
На Сесіі Вярхоўнага Совета Грузінскай ССР.
Усесаюзныя рэкорды совецкіх лётчыц.
ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЕ
М. З. Рохлін. — Мой вопыт работы.
Д. Васькадуеў. — Чаго не зразумеў Рудзенскі райком партыі.
П. А. Бякошка. — За правільнае афармленне дакументаў уступаючых у партыю.
А. Канаваленка. — Замацаваць вопыт агітмасавай работы.

СЁННЯ У НУМАРЫ:
АРТЫКУЛЫ:
Яшчэ раз пра бібліятэкі.
М. Рыпінскі. — Ігнаруюць важнейшую пастанову партыі і ўрада.
Анат. Вялюгін. — На лугах ля Арэсы.
З. Левін — Зярно першага абмалоту — дзяржаве.
А. М. Івановіч. — 12 норм за змену.
С. Кручкоў. — Вялікі выйгрыш.
Ліхус беларускі народ.
БУДНІ ГЕРАІЧНЫХ ПАХОДАЎ:
Бой над Лепелем (з успамінаў былога кулямётчыка тав. А. М. Рассе).
У тылу белапалякаў (з успамінаў былога байца 213 скляпскага палка Н. Самусенкі).
ЗА РУБЯЖОМ:
На франтах у Іспаніі.
Італа-германская падрыхтоўка новых агрэсій.
Падрыхтоўка «Кодэкса нацыянальнасцей» у Чэхаславакіі.
Забастовачная хваля ў Польшчы.
Ваенныя дзеянні ў Кітаі.

ПРЫЁМ У ПАРТЫЮ НОВЫХ ЧЛЕНАЎ

На ўсіх этапах барацьбы за будаўніцтва соцыялізма, за выкананне сталінскіх пяцігодак партыя выхоўвала масы ў бязмежнай адданасці вялікай справе Леніна—Сталіна. Будучы цесна звязанай з працоўнымі, партыя вырасціла мільёны непартыйных большэвікоў, бязмежна адданых нашай соцыялістычнай радзіме.

Выбары ў Вярхоўны Совет СССР, выбары ў Вярхоўны Совет нашай рэспублікі яшчэ раз ярка прадэманстравалі ўсяму свету непарушную сувязь партыі з масамі, яднанне совецкага народа вакол непераможнага сцяга Леніна—Сталіна. Працоўныя Совецкай Беларусі ў дзень выбараў аднадушна галасавалі за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, за партыю Леніна—Сталіна, за соцыялізм. Несакрушальная сіла большэвікоў — у іх цеснай сувязі з масамі, з народам.

У дні падрыхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет БССР па рэспубліцы працавала 55 тысяч агітатараў, сярод якіх шмат беспартыйных рабочых, калгаснікаў і совецкай інтэлігенцыі. Непартыйныя большэвікі-агітатары з гонарам выконвалі даручэнні партыі. У кожнага з іх адна мысль — і ў далейшым нястомна дапамагаць партыі ў барацьбе за будаўніцтва соцыялізма.

Непартыйныя большэвікі гараць жаданнем стаць членамі вялікай партыі Леніна—Сталіна. У партарганізацыі паступаюць сотні заяў ад старых кадравых рабочых, калгаснікаў, выдатнай совецкай моладзі з жаданнем уступіць у рады партыі. Гэтыя людзі — гарачыя патрыёты нашай радзімы, гатовыя аддаць усе сілы і веды, а калі трэба будзе — і жыццё за справу соцыялізма. У партыю прыняты дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР тт. Батоўкін, Навіцкі, дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тт. Ганчароў —старшыня калгаса «Чырвоны молат», Міклашэўская — комсамолка-стаханаўка, брыгадзір трактарнай брыгады.

[illegible]

цы ёсць звыш 9.986 калгасаў, а пярвічных партарганізацый налічваецца толькі 36, кандыдацкіх груп — 39 і парткомсамольскіх груп — 9. У калгасах працуюць 1097 комуністаў; у большасці сваёй гэта комуністы-адзіночкі. Да ўсіх прынятых у партыю ў 1938 годзе калгаснікі складаюць толькі 4 процанты.

Партарганізацыі не вядуць сістэматычнай работы па ўцягненню ў партыю рабочых, калгаснікаў і совецкай інтэлігенцыі. Яны абмяжоўваюцца разглядам паступаючых заяў. У некаторых гаркомах і райкомах разгляд заяў зацягваецца месяцамі. Валакіта, бюракратызм — вось з чым часам сутыкаюцца сумленныя людзі, якія імкнуцца стаць комуністамі. У Аршанскім райкоме партыі на працягу некалькіх месяцаў ляжаць неразгледжанымі 18 спраў па прыёму ў партыю. Такія факты не адзіныя. Яны маюць месца і ў іншых партыйных арганізацыях.

Адказнае і сур'ёзнае пытанне — гэта рэкамендацыя. Тут патрэбна насцярожаная пільнасць. Рэкамендацыю можна даваць таварышу, калі яго добра ведаеш, добра праверыў. Аднак, з усёй рашучасцю трэба асудзіць перастрахоўку, баязнь даваць рэкамендацыю чалавеку, які дастойны быць у радах партыі.

У Сястронскай пярвічнай партыйнай арганізацыі Полацкага раёна больш двух месяцаў не разглядалі заявы актыўнага комсамольца тав. Завідзеева аб прыёме яго ў партыю. Партарганізацыя яго добра ведае і тым не менш комуніст тав. Дзем'янчонак адцягваў дачу рэкамендацыі, доўгі час не засвядчаў яе ў райкоме.

Некаторыя арганізацыі КП(б)Б яўным чынам недаацанілі работу з рэзервам партыі — з спачуваючымі. У выніку за 1938 год, паводле недакладных даных, у спачуваючыя прынята 1248 чалавек. А ёсць такія партарганізацыі, дзе не толькі не растуць, але [illegible]

[illegible]

Невычарпальныя рэзервы выдатных людзей вырасці вакол нашай партыі. Яны растуць разам з грандыёзным перамогамі соцыялізма. Уважліва і чула вывучаючы людзей, строга захоўваючы прынцыпы індывідуальнага падыходу, партарганізацыі павінны яшчэ шырэй адчыніць дзверы партыі лепшым людзям, бязмежна адданым вялікай справе Леніна—Сталіна.

НА СЕСІІ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА ГРУЗІНСКАЙ ССР

ТБІЛІСІ, 10 ліпеня. (БЕЛТА). Сёння адбылося чацвёртае пасяджэнне першай сесіі Вярхоўнага Совета Грузінскай ССР. [illegible]

ЧЫГУНАЧНЫ ТРАНСПАРТ У ЧЭРВЕНІ

Падведзены вынікі работы чыгуначнага транспарта Совецкага Саюза за чэрвень. Гэтыя вынікі сведчаць аб новых поспехах чыгуначнікаў, выконваючых гістарычныя сталінскія ўказанні наркома шляхоў зносін тав. Л. М. Кагановіча. [illegible] (96.709 вагонаў — 106,3 процанта плана (сярэднясутачная 92.626 вагонаў) — 105,3 процанта плана. [illegible]

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ФРОНТ ЛЕВАНТА

Паводле паведамлення іспанскага міністэрства абароны ад 10 ліпеня, на фронце Леванта ўсё яшчэ ідуць упартыя і жорсткія баі на поўдзень ад вёсак Артана і Суэрас (у раёне паміж Онда і Віве). Рэспубліканскія войскі стойка адбіваюць націск мяцежнікаў і інтэрвентаў, [illegible] контратакі.

УСХОДНІ ФРОНТ

У сектары Сорта раніцай 9 ліпеня мяцежнікі шэсць разоў атакавалі пазіцыі рэспубліканцаў у Фуэнтэ ля Сео, размешчаныя на вышынях Педрас дэ Аолэ. Рэспубліканскія войскі поўнасцю адбілі гэтыя атакі, нанёсшы ворагу цяжкія страты. У раёне ніжняга цячэння ракі Эбро рэспубліканцы, [illegible] захапіўшы палонных і ваенныя матэрыялы.

На іншых франтах нічога істотнага не адбылося.

9 ліпеня каля поўначы тры фашысцкія самалёты наляцелі на Валенсію. Сустрэтыя агнём зенітных батарэй, яны паспешна скінулі ў раёне порта некалькі бомб, [illegible]

Раніцою 10 ліпеня эскадрылля з трох трохматорных італьянскіх бамбардыроўшчыкаў «Савойя» зноў прабавала зрабіць налёт на Валенсію. [illegible] Сярод раненых — [illegible], 70-гадовы Альбер Леман, [illegible]

ІТАЛА-ГЕРМАНСКАЯ ПАДРЫХТОЎКА НОВЫХ АГРЭСІЙ

ПАРЫЖ, 10 ліпеня. (БЕЛТА). Перагаворы, якія цяпер вядуцца ў Германіі з начальнікам італьянскага генеральнага штаба Парыані, [illegible]

Газета «Ордр» адзначае, што генерал Парыані, [illegible]

[illegible] сустрэча з Гітлерам у асноўным прысвечаны далейшым мерам шантажа, прычым Чэхаславакія павінна будзе з'явіцца цэнтральным аб'ектам гэтага шантажа.

«Паінфармаваныя берлінскія колы перадаюць, — піша газета, — што германскім урадам і кіраўнікамі арміі пры[illegible] што ў зручны момант Германія зробіць маланкападобны наскок на Чэхаславакію».

Берлінскі карэспандэнт агенцтва Гавас паведамляе, што следам за начальнікам італьянскага генеральнага штаба ў Берлін прыедзе начальнік штаба італьянскай фашысцкай міліцыі генерал Русо.

ПАДРЫХТОЎКА „КОДЭКСА НАЦЫЯНАЛЬНАСЦЕЙ" У ЧЭХАСЛАВАКІІ

ПРАГА, 10 ліпеня. (БЕЛТА). Падрыхтоўка да зацвярджэння «Кодэкса нацыянальнасцей» вядзецца ўзмоцненымі тэмпамі. Засядаўшая ўчора парламенцкая камісія экспертаў, якая складаецца з прадстаўнікоў усіх партый, уваходзячых ва ўрадавую кааліцыю, з удзелам старшыні палаты дэпутатаў Маліпетра і старшыні сената Соукупа зацвердзіла з некаторымі папраўкамі распрацаваны ўрадам законапраект аб роўнаправіі моў. Гэты законапраект будзе абмяркоўвацца абодвума палатамі парламента асобна ад «Кодэкса нацыянальнасцей», бо некаторыя яго пункты выходзяць за рамкі канстытуцыі.

Прэм'ер-міністр Годжа зноў прыняў учора губернатара Прыкарпацкай Украіны Грабара, прадставіўшага на зацверджанне ўрада план ажыццяўлення другога этапу аўтаноміі Прыкарпацкай Украіны. (Згодна ўступіўшаму ў кастрычніку 1937 г. закону аб аўтаноміі Прыкарпацкай Украіны, пры назначаемым прэзідэнтам Чэхаславацкай рэспублікі губернатару Прыкарпацкай Украіны ствараецца асобны совет, які з'яўляецца дарадчым органам пры ім. З агульнай колькасці 18 членаў совета 9 членаў назначаюцца ўрадам і 9 іншых выбіраюцца так званымі «земскімі прадстаўнікамі». Другім этапам ажыццяўлення аўтаноміі павінна з'явіцца стварэнне выбарнага правінцыяльнага парламента Прыкарпацкай Украіны).

Учора-ж глава ўрада Годжа меў доўгую гутарку з чэхаславацкім пасланнікам у Лондане Масарыкам і пасланнікам у Варшаве Славікам.

У бліжэйшыя дні Годжа прыме дэлегацыю чэхаславацкай компартыі на чале з генеральным сакратаром ЦК тав. Готвальдам.

***

ПРАГА, 11 ліпеня (БЕЛТА). Чэхаславацкая грамадскасць вельмі ўстрывожана ўсё больш частымі паездкамі Генлейна ў Германію. Як паведамляюць газеты «Прагер міттаг» і «Вечэрне чэске слово», на працягу апошняга тыдня Генлейн тры разы быў прынят Гітлерам. Перад апошняй сустрэчай, якая адбылася 10 ліпеня ў Мюнхене, Генлейн у суправаджэнні свайго «штаба» зрабіў «інспекцыйную паездку» па Судэцкай вобласці. Як паведамляе орган генлейнаўцаў — газета «Цэйт», Генлейн «астаўся задаволены рэзультатамі паездкі», у асаблівасці становішчам штурмавых атрадаў (ФС).

Частыя паездкі Генлейна і іншых членаў кіраўніцтва судэта-нямецкай партыі ў Германію, відаць, звязаны з узмацненнем падрыхтоўкі выступлення германскага фашызма супроць Чэхаславакіі, прызначанага, як тут мяркуюць, на жнівень.

ЗАБАСТОВАЧНАЯ ХВАЛЯ Ў ПОЛЬШЧЫ

ВАРШАВА, 10 ліпеня. (БЕЛТА). У апошні час у Польшчы пракацілася хваля новых забастовак. Так, напрыклад, у Лодзі ўжо 6 тыдняў бастуюць рабочыя ўсіх цагельных заводаў. Рабочыя патрабуюць павелічэння заработнай платы і паляпшэння ўмоў працы. У Кракаве пяты тыдзень прадаўжаецца забастоўка рабочых фабрыкі металічных вырабаў «Рэкорд». Бастуюць 300 чалавек. Усе рабочыя Кракава акружаюць бастуючых клопатамі і аказваюць ім дапамогу.

У Чэнстахове бастуюць 1.800 рабочых на фабрыцы Гнашынскай мануфактуры. Прычынамі забастоўкі з'яўляюцца нечалавечая эксплаатацыя рабочых і бясконцыя штрафы. У гэтым-жа горадзе рабочыя сталеліцейнага завода «Вулкан» правялі двухтыднёвую забастоўку пратэсту супроць звальнення аднаго рабочага.

У Беластоку бастуюць рабочыя фабрыкі аўтамабільных кузаваў. Рабочыя патрабуюць павышэння заработнай платы на 10 процантаў.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

У ЦЭНТРАЛЬНЫМ КІТАІ

Асноўныя ваенныя аперацыі паранейшаму вядуцца ў даліне ракі Янцзы, каля Хукоу і на абодвух берагах ракі. Імкнучыся любой цаной прабіцца да Ханькоу ракой, каб скарыстаць перавагі флота, японцы сканцэнтравалі на Янцзы паміж Уху і Аньцынам каля 150 розных суднаў.

Горад Цзюцзян, вышэй Хукоу, кітайцамі ўмацаван. Японская авіяцыя дарэмна прабуе разбурыць умацаванні. Не спадзеючыся, напэўна, хутка прарвацца праз Цзюцзян, японскае камандаванне разгарнула аперацыі па абодвух берагах ракі, імкнучыся абыйсці ўмацаванні па сухазем'ю. У радзе пунктаў японцы высадзілі невялікія пяхотныя дэсанты для абароны флангаў. Кітайскія часці і партызаны дзейнічаюць супроць японцаў на ўсёй адлегласці ракі ніжэй захваченых японцамі гарадоў Хукоу і Пынцзэ.

Кітайская авіяцыя не спыняе налётаў на японскі флот на р. Янцзы. 10 ліпеня кітайскія лётчыкі бамбардыравалі японскую эскадру з 16 караблёў у Хукоу. Адзін карабль затоплен, на двух успыхнуў пажар. Паводле кітайскіх вестак, за паўтара месяца кітайскія лётчыкі нанеслі пашкоджанні 30 японскім караблям, у тым ліку—авіяносцу, на якім зруйнавана звыш 30 самалётаў.

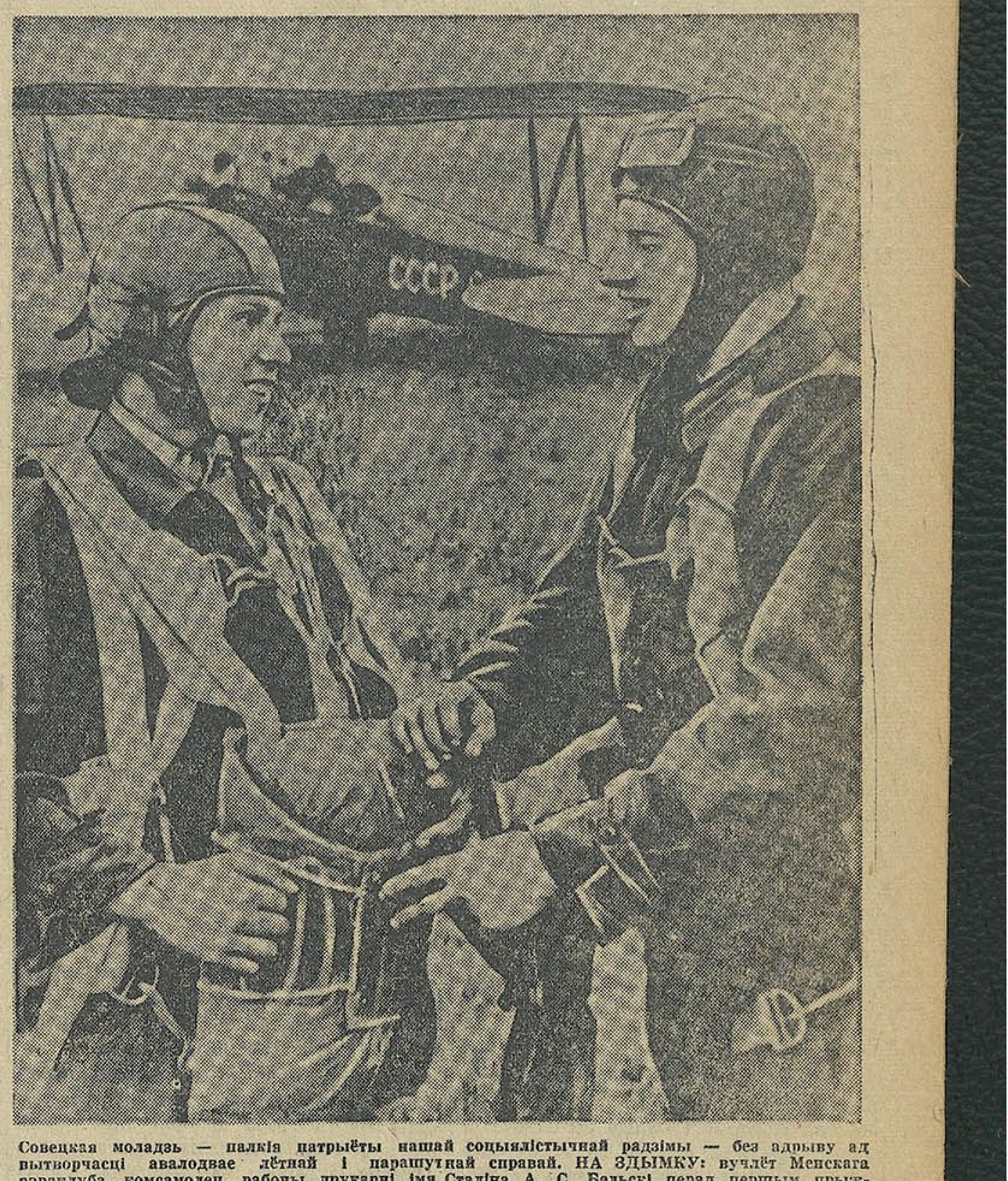

Совецкая моладзь — палкія патрыёты нашай соцыялістычнай радзімы — без адрыву ад вытворчасці авалодвае лётнай і парашутнай справай. НА ЗДЫМКУ: вучлёт Менскага аэраклуба, комсамолец, рабочы друкарні імя Сталіна А. С. Бельскі перад першым прыжком. Справа — інструктар-лётчык Н. В. Васільеў дае апошнія ўказанні тав. Бельскаму перад узлётам для прыжка. Фото С. Грына.

УСЕСАЮЗНЫЯ РЭКОРДЫ СОВЕЦКІХ ЛЕТЧЫЦ

На чарговым пасяджэнні прэзідыума авіяцыйна-спартыўнай камісіі Цэнтральнага аэраклуба СССР імя Кэсарэва былі разгледжаны матэрыялы аб беспасадачным палёце трох ваенных лётчыц П. Осіпенка, В. Ламака, М. Расковай.

На падставе матэрыялаў, прадстаўленых спартыўнымі камісарамі, было ўстаноўлена, што тт. Осіпенка, Ламака і Раскова 2 ліпеня на гідрасамалёце «МП-1» праляцелі па маршруту Севастопаль—Архангельск (Холмаўскае возера) без пасадкі 2.371 кілометр 990 метраў.

Дасягненні ваенных лётчыц прэзідыум авіяцыйна-спартыўнай камісіі Цэнтральнага аэраклуба СССР зацвердзіў як усесаюзныя жаночыя рэкорды па прамой і ломанай лініях.

Разгледжаны таксама матэрыялы аб скорасным палёце лётчыцы-спартсменкі Е. Меднікавай, зробленым 3 ліпеня на лёгкім спартыўным самалёце «Г-2». Яна на ўчастку ў 100 кілометраў развіла хуткасць у 164 кілометры 940 метраў у гадзіну.

Рэзультат палёту тав. Меднікавай зацверджан як усесаюзны жаночы рэкорд па трэцяй катэгорыі (клас «С»).

Усе матэрыялы аб рэкордных палётах совецкіх лётчыц адсылаюцца ў Прэзідыум Міжнароднай Авіяцыйнай Федэрацыі для засведчання іх, як міжнародных жаночых рэкордаў.

ПАЗЫКА ТРЭЦЯЙ ПЯЦІГОДКІ

ПА БССР РЭАЛІЗАВАНА ПАЗЫКІ НА 112.037 ТЫСЯЧ РУБЛЁЎ

Падпіска на пазыку па БССР на 11 ліпеня складае 112.037 тысяч рублёў. Гэта сума перавышае суму падпіскі мінулага года на 7.746 тысяч рублёў. Падпіска па гораду складае 95.718 тысяч рублёў, па вёсцы — 16.319 тысяч рублёў.

Па асобных раёнах БССР падпіска яшчэ не дасягнула сумы мінулагодняй. Асабліва нездавальняюча ідзе падпіска па Менскай вобласці, дзе пазыкі рэалізавана на вёсцы толькі на 3.697 тыс. руб. Тут процант ахопу калгаснікаў і аднаасобнікаў дасягнуў, прыблізна, 50. Асабліва адстаюць Барысаўскі, Чырвонаслабодскі, Старадарожскі і Любаньскі раёны.

Па Менскаму раёну выяўлены факты ашуканства. Гатаўскі сельсовет паведаміў, што сума падпіскі дасягнула 36 тыс. рублёў, а ў сапраўднасці яна складала толькі 16 тыс. рублёў.

СТАЛІЦА БССР ЗАВЯРШАЕ ПАДПІСКУ

З неаслабнай актыўнасцю праходзіць падпіска на Пазыку трэцяй пяцігодкі сярод працоўных гор. Менска. Сума падпіскі па гораду на 5 гадзін вечара 10 ліпеня складала 16.004.000 руб. — амаль на 2 мільёны рублёў больш мінулагодняй падпіскі на гэты час.

Пераважная большасць прадпрыемстваў і ўстаноў горада падпіску ўжо скончыла. На дражджавым заводзе «Пролетарый» на пазыку падпісаліся ўсе рабочыя і служачыя на 19.210 рублёў. 54.125 руб. даў у пазыку дзяржаве калектыў піваваранага завода «Беларусь». 132.060 руб. складае падпіска па друкарні імя Сталіна.

У асноўным закончылі падпіску на пазыку промкааператыўныя і інвалідныя арцелі горада. Сярод іх: арцель імя Крупскай, швейная арцель «Пролетарый», арцель «Чырвоны абутнік», арцель інвалідаў № 4 і інш.

Дружна падпісваюцца на пазыку работнікі навукі і служачыя совецкіх устаноў. Усе 230 супрацоўнікаў Акадэміі навук БССР падпісаліся на 89.850 руб. На 25.350 руб. падпісаліся на пазыку 54 работнікі Наркамлеса БССР.

У той-жа час у асобных калектывах у выніку дрэннай арганізацыі палітычна-масавай работы завяршэнне падпіскі зацягваецца. У Белдзяржпраекце на пазыку не падпісаліся яшчэ 17 работнікаў. 40 чалавек не ахоплены падпіскай у Менбудзе, 17 чалавек — у «Менларку».

Слаба праходзіць падпіска на хлебазаводзе. Тут многія рабочыя яшчэ не ахоплены пазыкай. Галоўбух хлебазавода тав. Данільчык упарта не жадае прадстаўляць весткі ў ашчадкасу аб ходзе падпіскі, імкнучыся, як відаць, утаіць адставанне завода ў рэалізацыі пазыкі.

Я. ЭЛЬ.

МОЦНЫ УДАР ПА ПАДПАЛЬШЧЫКАХ ВАЙНЫ

З вялікім уздымам прайшла падпіска на пазыку сярод байцоў і камандзіраў часці, якой камандуе старшы лейтэнант тав. Лодысеў. За адну гадзіну 25 мінут пасля перадачы дэкрэта па радыё ўвесь асабовы склад часці падпісаўся на пазыку.

Камандзір аддзялення тав. Плыцько падпісаўся на 350 рублёў, камандзір аддзялення тав. Сазонаў—на 200 рублёў.

Выступіўшыя на мітынгу чырвонаармейцы і камандзіры гаварылі аб вялікім значэнні новай пазыкі для яшчэ большага ўмацавання абароназдольнасці нашай краіны, нашай доблеснай Чырвонай Арміі, аб тым, што пазыка з'явіцца моцным ударам па ўсіх падпальшчыках вайны.

Н. І. ПЛАШЧЫНСКІ.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

МОЙ ВОПЫТ РАБОТЫ

На апошнім справаздачна-выбарчым партсходзе я быў выбран членам партыйнага камітэта партарганізацыі віцебскага станкабудаўнічага завода імя Кірава. Быць у кіраўніцтве партыйнай арганізацыі — гэта вялікі гонар. Але ў той-жа час гэта ўскладае і вялікую адказнасць на кожнага партыйнага кіраўніка. На аказанае давер'е партыйнай арганізацыі неабходна адказаць большэвіцкай справай.

Я з'яўляюся начальнікам станкабудаўнічага цэха, адначасова выконваю ганаровую работу агітатара. Сваю штодзенную агітацыйна-масавую работу я накіроўваю на выкананне гаспадарчых і палітычных задач, якія стаяць перад калектывам цэха.

Прывяду такі прыклад. У красавіку месяцы ўсе віцебскія прадпрыемствы ўключыліся ў соцыялістычнае спаборніцтва на дастойную сустрэчу міжнароднага пралетарскага свята — 1 мая. Я паставіў перад сабой задачу — забяспечыць станкабудаўнічаму цэху першае месца сярод цэхаў завода.

У рэзультаце ў цэху шырока разгарнулася соцыялістычнае спаборніцтва і свята Першае мая наш цэх сустрэў з выкананнем плана на 123 проц., заняўшы першае месца на заводзе.

Шырока была разгорнута таксама агітацыйна-масавая работа ў цэху ў часе выбарчай кампаніі па выбарах у Вярхоўны Совет БССР.

У дзень выбараў наш завод датэрмінова закончыў сваю поўгадовую вытворчую праграму на 102 проц., а станкабудаўнічы цэх на 110 проц.

У сваёй рабоце я, галоўным чынам, апіраюся на наш авангард комуністаў цэха, а таксама на лепшы беспартыйны актыў.

Трэба прама сказаць, што ў нашым цэху доўгі час авангардная роля комуністаў не адчувалася як у вытворчых адносінах, так і ў сэнсе актыўнага ўдзелу іх у палітычным жыцці цэха. Шляхам прыняцця раду выхаваўчых мер, мы дабіліся таго, што зараз усе комуністы цэха штодзенна паказваюць сваю авангардную ролю.

Комуністы — стругальшчык тав. Паліўкін, маляры тт. Зельдзін і Шэўход, фрэзероўшчык Бірукоў, кантрольны майстар Шкірэеў і іншыя сваёй стахаваўскай работай вядуць за сабой астатніх рабочых цэха, на сваіх асабістых прыкладах вучаць усіх, як трэба па-большэвіцку змагацца за выкананне вытворчых планаў.

У нашым цэху зараз няма той расхлябанасці і распушчанасці, якія мелі месца ў мінулым годзе. Я са сваім актывам штодзенна змагаюся за культуру вытворчасці, за высокую вытворчую дысцыпліну, за правільную арганізацыю рабочага месца, і ўсё гэта спрыяе ўзняццю прадукцыйнасці працы.

Параўнальна не так даўно наш цэх меў вялікую цякучасць рабочай сілы, што зрывала выкананне промфінплана. У сучасны момант такога становішча больш няма.

Вялікую ўвагу я аддаю выхаванню маладых кадраў. Паміма арганізацыі тэхнічнай вучобы, я, мой намеснік тав. Фінкель, майстар тав. Дзербенеў і іншыя высокакваліфікаваныя рабочыя ўзялі пад свой нагляд маладых рабочых, дапамагаючы ім павысіць сваю кваліфікацыю.

Чула прыслухоўваючыся да голасу рабочых, я стараюся як можна хутчэй і лепш рэалізаваць іх каштоўныя прапановы. Не так даўно слесар-стаханавец тав. Сегальчык прапанаваў змяніць канструкцыю падручніка тачыльна-абдзірачнага станка № 36,36. Прапанова тав. Сегальчыка рэалізавана і дае вельмі вялікі эфект. Рэалізаваны таксама каштоўныя прапановы слесара тав. Лазоўскага, шліфавальшчыка тав. Гіндзіна і інш.

У мінулым годзе ў нашым цэху 32 рабочых не выконвалі сваіх норм. Сёння невыконваючых норм ёсць усяго толькі 4 маладых рабочых. 75 процантаў рабочых цэха — гэта стаханаўцы і ўдарнікі, якія штодзень перавыконваюць свае нормы і даюць высокую якасць работ. Зараз мы ставім перад сабой задачу —ператварыць наш цэх у суцэльна-стаханаўскі.

Як член парткома, я маю цесную сувязь з партыйным камітэтам, з яго сакратаром тав. Рабкіным. Штодзенна інфарміруючы яго аб жыцці і рабоце цэха, атрымліваю адпаведны інструктаж і ўказанне.

Я з'яўляюся таксама прапагандыстам. Ужо другі год як я кірую гуртком па гісторыі партыі. У маім гуртку навучаецца 16 чалавек. Займаемся па першакрыніцах. У сучасны момант праходзім IX з'езд партыі.

Наперадзе яшчэ многа работы. Парткому і комуністам-рабочым вытворчасці яшчэ многа трэба зрабіць для таго, каб пранізаць усю нашу гаспадарчую і вытворчую работу партыйнасцю, умела спалучыць палітычную работу з гаспадарчай і тады мы здолеем па-большэвіцку справіцца з нашымі задачамі.

М. З. РОХЛІН,
інжынер — начальнік станкабудаўнічага цэха віцебскага станкабудаўнічага завода імя Кірава.

Група слухачоў рэчыцкай раённай партыйнай школы ў партыйным кабінеце за вывучэннем 16-й тэмы па гісторыі ВКП(б). (БСФ).

ЧАГО НЕ ЗРАЗУМЕЎ РУДЗЕНСКІ РАЙКОМ ПАРТЫІ

На справаздачна-выбарчым сходзе Рудзенскай райпартарганізацыі комуністы рэзка крытыкавалі райком партыі за дрэнную работу па росту партыйных радоў. Па гэтаму пытанню комуністамі было ўнесена больш 15 прапаноў.

Аб тым, што гэты адказны ўчастак партыйнай работы быў закінуты, сведчыць той факт, што за 7 месяцаў да справаздачна-выбарчага схода раённая партарганізацыя ўзрасла толькі на 4 чалавекі.

Здавалася-б, што новы склад райкома КП(б)Б і яго сакратар Леонцьева улічыўшы ўказанні і рашэнні справаздачна-выбарчага схода, павінны былі з усёй большэвіцкай прынцыповасцю ўзяцца за карэнную перабудову партыйнай работы па прыёму лепшых людзей у рады партыі.

Аднак, пасля справаздачна-выбарчага схода прайшло больш двух месяцаў, а бюро райкома партыі па-ранейшаму недаацэньвае, а часта ігнаруе прыём новых членаў. За гэты перыяд у кандыдаты партыі прынята толькі 3 чалавекі і ні аднаго ў члены.

Парторгі Шапкай пярвічнай партарганізацыі т. Гантман і Узлянскай — тав. Свечко не займаюцца ростам у рады партыі. За 1936—1938 гг. не прыняты ў партыю ні аднаго чалавека. Пры гэтых партарганізацыях не створаны нават групы спачуваючых і адсутнічае якая-б там ні было работа па выхаванню комсамола.

Парторг пярвічнай партарганізацыі торфзавода «Дукора» тав. Лазараў разважае: «займацца ростам партыі ў летні перыяд няма часу», а райком партыі, добра ведаючы аб такой шкоднай арыентацыі Лазарава, зусім не рэагаваў на гэта.

Адным з важнейшых рэзерваў росту партыі з'яўляюцца спачуваючыя і комсамольцы. Але са спачуваючымі ні райком, ні пярвічныя партарганізацыі ніякай работы не праводзяць; спачуваючыя прадастаўлены самім сабе. Аб гэтым яскрава сведчыць факт са спачуваючым тав. Сачком В. у пярвічнай партарганізацыі Беларускай вопытнай станцыі паляводства «Зазер'е».

Тав. Сачок звярнуўся да парторга тав. Трашчанка за дапамогай падабраць рэкамендацыю, на што Трашчанок адказаў: «Ты ў нас не лічышся спачуваючым, а таму мне няма чаго гэтым займацца». Толькі пасля доўгай бюракратычнай валакіты тав. Сачку удалося ўстанавіць, што ён з чэрвеня месяца 1936 г. з'яўляецца спачуваючым.

Заява кандыдата партыі гэтай партарганізацыі тав. Касараўскага аб прыёме яго ў члены партыі праляжала ў парторга Трашчанка з снежня 1936 года па чэрвень г. г., пасля чаго заяву ўсё-ж вярнулі тав. Касараўскаму. [illegible] на бюро РК КП(б)Б тав. Кротава, [illegible]

[illegible] пасяджэнні бюро райкома пасля раённага справаздачна-выбарчага схода не ставілася пытанне аб росце партыі. Райкомам комсамола рэкамендавана ў партыю 40 лепшых комсамольцаў, але перагледжана на бюро РК КП(б)Б усяго 11 заяў, астатнія 29 заяў у райкоме і пярвічных партарганізацыях ляжаць марнуючы па 5—6 месяцаў.

Усё гэта гаворыць аб тым, што новы склад райкома партыі Рудзенскага раёна не зразумеў гістарычнай пастановы ЦК ВКП(б) ад 4 сакавіка 1938 г. «Аб рабоце партыйных арганізацый па прыёму новых членаў у рады ВКП(б)», не ўзначалілі вырасшую актыўнасць комуністаў за час справаздачна-выбарчых сходаў.

Д. ВАСЬКАЎЦОЎ.

ЯШЧЭ РАЗ ПРА БІБЛІЯТЭКІ

«Звязда» неаднаразова ўзнімала на сваіх старонках пытанне аб становішчы бібліятэк у БССР і аб кіраўніцтве імі з боку Наркамасветы і местных партыйных арганізацый. Здавалася, што сігналы друку павінны былі-б звярнуць сур'ёзную ўвагу Савета Народных Камісараў БССР на работу бібліятэк. [illegible] бібліятэчная справа ў БССР з'яўляецца адсталым участкам культурнага будаўніцтва. Вынікі шкодніцтва ў бібліятэчнай справе яшчэ не ліквідаваны. Наадварот, рад фактаў паказвае на працяг шкодніцтва, на развал некаторых бібліятэк, на адсутнасць увагі да падрыхтоўкі бібліятэчных кадраў, на недацэнку бібліятэчнай справы.

Не трэба даказваць той простай ісціны, што бібліятэкі адыгрываюць велізарную ролю ў краіне перамогшага соцыялізма, што яны з'яўляюцца праваднікамі большэвіцкіх ідэй у самыя шырокія масы працоўных, адкрываюць доступ народным масам да скарбніц чалавечай культуры, [illegible]

[illegible]

ДРУГІ ТЫРАЖ ВЫЙГРЫШАЎ ПАЗЫКІ УМАЦАВАННЯ АБАРОНЫ САЮЗА ССР

11 ліпеня ў горадзе Сталінску, Новасібірскай вобласці, пачаўся другі тыраж выйгрышаў пазыкі ўмацавання абароны Саюза ССР.

У тыражы па аблігацыях бяспройгрышнага выпуску пазыкі будзе разыграна 265 тысяч выйгрышаў на суму 43.703.800 рублёў.

ЗА ПРАВІЛЬНАЕ АФАРМЛЕННЕ ДАКУМЕНТАЎ УСТУПАЮЧЫХ У ПАРТЫЮ

З рашэнняў ЦК ВКП(б) і XVII з'езда КП(б)Б аб прыёме ў партыю Круглянскі райком партыі і асобныя пярвічныя партыйныя арганізацыі не зрабілі для сябе адпаведных вывадаў.

Пры партарганізацыі Круглянскага РВК ёсць група спачуваючых, комсамольская арганізацыя, але парторг тав. Балабуткін ніякай увагі не аддае пытанню ўцягнення лепшых людзей у партыю.

Больш таго, у красавіку месяцы РК ЛКСМБ рэкамендаваў лепшых комсамольцаў тт. Жыгунова і Шарапава ў кандыдаты партыі. Рэкамендацыі разам з іншымі дакументамі былі перададзены парторгу тав. Балабуткіну, які толькі 12 чэрвеня ўдасужыўся паставіць пытанне на сходзе аб прыёме ў партыю.

Партарганізацыя і яе парторг тав. Балабуткін да разбору дакументаў тт. Жыгунова і Шарапава аднесліся па-бюракратычнаму, фармальна.

28 чэрвеня гэтага года райком партыі, разглядаючы рашэнне пярвічнай партарганізацыі, адмяніў яго. Аказалася, што да рэкамендацый не былі прыкладзены асабістыя заявы і аўтабіяграфіі прымаемых.

Другі факт. Кандыдат партыі тав. Рабцоў больш года таму назад пярвічнай партыйнай арганізацыяй РК КП(б)Б прыняты з кандыдатаў у члены партыі. Але ЦК КП(б)Б прыём яго не зацвердзіў толькі таму, што па віне райкома дрэнна былі афармлены дакументы.

Не гледзячы на рад фактаў наахайнага афармлення партдакументаў на новапрымаемых у партыю таварышоў, райком партыі і пярвічныя партарганізацыі не прымаюць ніякіх мер да таго, каб пазбегнуць у далейшым метадаў неахайнай работы.

П. А. БЕКЕШКА.

ЗАМАЦАВАЦЬ ВОПЫТ АГІТМАСАВАЙ РАБОТЫ

З велізарным уздымам, як урачыстае свята, працоўныя нашай рэспублікі сустрэлі 26 чэрвеня — дзень выбараў у Вярхоўны Совет БССР. У гэты дзень беларускі народ горда, з гонарам прагаласаваў за партыю Леніна—Сталіна, за Сталінскую Канстытуцыю.

Па закліку партыі Леніна—Сталіна 99,65 проц. усіх выбаршчыкаў прынялі ўдзел у галасаванні, з якіх 99,19 проц. галасавалі за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных, паказаўшы гэтым усяму свету сваё маналітнае маральнае і палітычнае адзінства, згуртаванасць з усімі народамі СССР, вакол партыі Леніна—Сталіна, беззаветную рашучасць, гатоўнасць цвёрда і няўхільна следваць па шляху будаўніцтва комунізма.

Вынікі выбараў у Вярхоўны Совет, прадстаўляючыя бліскучую перамогу сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, яшчэ раз паказалі непераможную сілу і магутнасць большэвіцкай агітацыі.

Узброеныя вопытам разгортвання розных форм агітацыйна-палітычнай работы з выбаршчыкамі ў часе выбараў у Вярхоўны Совет СССР, нашы агітатары яшчэ з большым энтузіязмам агітавалі і арганізоўвалі актыўнасць нашых выбаршчыкаў у часе падрыхтоўкі і правядзення выбараў у Вярхоўны Совет Беларускай ССР.

Праз велізарную сетку гурткоў, сходы, мітынгі, палітдні, праз разнастайныя формы і метады большэвіцкай агітацыі, праўдзівае, пераканальнае слова агітатараў аб найвялікшых заваяваннях соцыялізма дайшло да ўсіх слаёў насельніцтва. Пад кіраўніцтвам партыйных арганізацый усяго па рэспубліцы працавала 55 тысяч агітатараў. Было арганізавана і працавала 35 тысяч гурткоў з ахопам больш 2 мільёнаў выбаршчыкаў. Дзесяткі тысяч агітатараў, несучы большэвіцкае слова ў масы, паказалі выдатныя большэвіцкія ўзоры работы.

Агітатар тав. Н. Патапчанка (Лоеўскі раён) працуе радавым калгаснікам. У агітацыйнай рабоце ўпершыню пачаў прымаць удзел у часе выбараў у Вярхоўны Совет СССР. Партарганізацыя даручыла тав. Патапчанка весці агітацыйную работу і па выбарах у Вярхоўны Совет БССР. Умелай пастаноўкай агітацыйна-масавай работы ён дабіўся, што ў яго гуртку ўсе выбаршчыкі акуратна наведвалі заняткі.

Побач з вывучэннем выбарчага закона і агітацыяй за кандыдата ён вывучаў з выбаршчыкамі рашэнні партыі і ўрада, расказваў калгаснікам аб міжнароднай абстаноўцы і ўнутраным становішчы нашай краіны, рэгулярна чытаў выбаршчыкам газетныя завіны. Заўсёды рыхтаваўся да заняткаў, праводзіў іх жыва і цікава. Выбаршчыкі, з якімі тав. Патапчанка праводзіў работу, усе прынялі ўдзел у галасаванні.

Агітатар тав. Шостак (калгас «Авангард», Полацкага раёна) заняткі ў гуртку праводзіў на зразумелай мове. Ён па-простаму і зразумела расказваў выбаршчыкам аб мінулым і сучасным жыцці. Гаворачы аб праве на асвету, ён прыводзіў прыклады, што ў старай вёсцы, пры цары, пісьменных амаль не было за выключэннем папа і ўрадніка. А зараз нашы дзеці ўсе вучацца і многа з іх—у вышэйшых установах, куды нас раней зусім не пускалі. Мой сын — тэхнік, дачка настаўніца, другая — акушорка. Такіх агітатараў па рэспубліцы дзесяткі сотняў.

Давераныя асобы пад кіраўніцтвам і з дапамогай партыйных арганізацый вырашалі на выбарчых участках вялікія задачы, даводзячы да кожнага выбаршчыка большэвіцкае слова аб рашэннях партыі і ўрада і аб выбарах у Вярхоўны Совет Беларускай ССР.

Па рэспубліцы працавала 3370 даверанных партыйных і непартыйных большэвікоў, выбраных на перадвыбарчых сходах. Яны з групамі агітатараў на сваіх участках праводзілі выключна вялікую работу, былі ініцыятарамі па лепшаму афармленню і ўпрыгожванню выбарчых участкаў, арганізоўвалі экскурсіі, масоўкі, кіно, эстафеты, сходы, мітынгі і т. д., агітавалі за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Даверaны тав. Маркін Ульскага выбарчага ўчастка, Лёзнянскага раёна, сваёй узорнай агітацыйна-масавай работай забяспечыў стопроцантную яўку выбаршчыкаў на галасаванне. Ён і пасля выбараў не парваў сувязі са сваімі выбаршчыкамі, паспяхова правёў падпіску на пазыку. Ён карыстаецца выключным аўтарытэтам сярод выбаршчыкаў. Прыкладаў добрай работы даверaных асоб можна прывесці многа.

У ходзе выбарчай кампаніі яшчэ вышэй ўзнялася палітычная актыўнасць працоўных мас. Гэта актыўнасць знайшла сваё адлюстраванне ў новай хвалі спаборніцтва за новыя вытворчыя перамогі.

Па Рэчыцкаму раёну завод імя Варашылава і плодаягадны завод датэрмінова выканалі сваю поўгадовую вытворчую праграму. Запалкавая фабрыка «Х Кастрычнік», увесь час адстаўаўшая ў выкананні сваёй вытворчай праграмы, у сучасны момант забяспечыла стопроцантнае выкананне плана.

Па Лельчыцкаму раёну ў калгасе «Чырвоная звязда», Астражанскага сельсовета, шырока разгарнулася соцспаборніцтва і ўдарніцтва паміж брыгадамі і асобнымі калгаснікамі на сенаўборцы.

Па Мала-Аўцюкоўскаму сельсовету, Мазырскага раёна, за апошні месяц уступіла ў калгас 72 аднаасобнікі, па Прудніцкаму сельсовету—13.

Побач са станоўчымі рэзультатамі работы па выбарах мы маем асобныя партарганізацыі, якія несур'ёзна падышлі да гэтага важнейшага палітычнага пытання.

У Высачанскім сельсовеце, Лёзнянскага раёна, слаба была разгорнута агітацыйная і арганізацыйная работа па выбарах, якасць агітацыі праходзіла на нізкім палітычным узроўні. Агітацыя за кандыдата не ўвязвалася з агульнымі задачамі па выкананню гаспадарча-палітычных задач. Дрэнна была разгорнута антырэлігійная работа ў Старадарожскім і Глускім раёнах.

Важнейшая задача ў далейшай рабоце партыйных і совецкіх арганізацый заключаецца ў тым, каб не дапусціць памылак, меўшых месца ў мінулым годзе, калі пасля выбараў Вярхоўнага Совета СССР велізарны размах палітычнай работы не быў замацаван, і большасць гурткоў выбаршчыкаў пасля выбараў фактычна спыніла работу. Нам неабходна цяпер не толькі захаваць размах партыйна-палітычнай работы, але яшчэ шырэй разгарнуць яго, скарыстаўшы ўсе формы масавых сходаў і мітынгаў па актуальных пытаннях палітыкі партыі, забяспечыць сістэматычную работу гурткоў, уцягнуўшы ў іх усё дарослае насельніцтва нашай рэспублікі.

Агітацыйную работу трэба праводзіць усюды, дзе жывуць і працуюць працоўныя — завод, прадпрыемства, калгас, установа, брыгада, звяно, клуб, чырвоны куток і т. д., — усё гэта павінна стаць месцам, дзе павінна кіпець большэвіцкая агітацыя.

Няспынныя клопаты аб павышэнні палітычнай падрыхтоўкі агітатараў і прапагандыстаў, абучэнне іх уменню жыва і цікава перадаваць слухачам матэрыял, сістэматычная дапамога агітатарам у іх рабоце, — усё гэта павінна быць у цэнтры ўвагі партарганізацый.

Мозырскі гарком партыі правёў нараду даверaных, агітатараў, членаў акруговых і ўчастковых выбарчых камісій па пытанню замацавання масава-палітычнай работы сярод насельніцтва. Гэты вопыт неабходна скарыстаць у іншых раёнах і гарадах рэспублікі. Лепшыя ўзоры, формы і метады агітацыйна-масавай работы павінны стаць здабыткам кожнага агітатара, кожнага актывіста. Задача нізавога і рэспубліканскага друку—штодзенна і шырока асвятляць абмен вопытам партыйна-палітычнай работы.

Райкомы і пярвічныя партарганізацыі павінны рашучым чынам перабудаваць сваё кіраўніцтва работай агітатараў. Неабходна правесці кароткатэрміновыя курсы-семінары агітатараў, наладзіць сістэматычную работу агіткалектываў. Агітатар павінен атрымаць канкрэтныя ўказанні аб змесце і метадзе правядзення заняткаў па кожнай тэме. Працягваць і далей работу па вырошчванню і вылучэнню новых агітатараў, лепшых з іх рыхтаваць для прыёму ў комсамол, у партыю, вылучаць на совецкую і партыйную работу.

Вялікую ролю ў агітацыйна-масавай рабоце адыгралі агітпункты пры выбарчых участках. Добра працуючыя агітпункты аказвалі вялікую дапамогу агітатарам, членам выбарчых камісій, актыву выбаршчыкаў. У агітпункце можна было знайсці газету, кнігу, атрымаць даведку. На агітпунктах праводзілі гутаркі, арганізоўвалі выстаўкі, фотавітрыны. Вопыт гэтай работы павінен быць перанесен у клубы, чытальні, парткабінеты, дамы соцкультуры, чырвоныя куткі. Там, дзе няма клубаў і чытальняў, неабходна захоўваць і ўноў стварыць агітпункты.

Асабліва трэба звярнуць увагу на разварот антырэлігійнай работы. У гэтай частцы патрэбна праверыць становішча работы гарадскіх і раённых советаў СВБ і дапамагчы ім арганізаваць работу ў нізавых пярвічных арганізацыях СВБ. Сістэматычна праводзіць даклады, лекцыі, гутаркі сярод працоўных на антырэлігійныя тэмы, звярнуўшы асаблівую ўвагу на антырэлігійную работу сярод веруючых.

Як правіла, трэба ўстанавіць, каб сакратары райкомаў, парткомаў, парторгі, члены райкомаў і парткомаў асабіста займаліся пытаннямі агітацыйнай работы, кіравалі-б семінарамі агітатараў, каб кіраўнікі агіткалектываў бывалі на занятках гурткоў, гутарылі з агітатарамі і прапагандыстамі. Трэба сістэматычна абмяркоўваць на пасяджэннях райкомаў, гаркомаў, парткомаў і партыйных сходах пытанні агітацыйнай работы.

Далейшае разгортванне баявой большэвіцкай агітацыі і прапаганды яшчэ вышэй узніме рэволюцыйную пільнасць працоўных і мабілізуе іх на барацьбу за поўнае выкрыццё і знішчэнне ворагаў народа — трацкісцка-бухарынскіх і нацыянал-фашысцкіх бандытаў — агентаў германа-польскага і японскага фашызма, узніме палітычную і вытворчую актыўнасць працоўных мас нашай рэспублікі, яшчэ больш умацуе іх палітычнае і маральнае адзінства, яшчэ цясней згуртуе іх вакол непераможнай партыі Леніна—Сталіна.

А. КАНАВАЛЕНАК.
Інструктар аддзела партпрапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б.

НА ЛУГАХ ЛЯ АРЭСЫ

А на рэчцы, на Арэсе
Многа, многа дзіва;
Жывуць сабе комунары
Весела, шчасліва.

Я. КУПАЛА.

Высокія і сакавітыя бушуюць паводкай травы на берагах серабрыстай Арэсы.

Ціхімі вечарамі моцна пахне хмелем, кмінам і душыстым ландышам. Над белакудрымі грэчкамі калышуцца ў звонкім ружовым паветры нябачныя воблакі мядзвянага арамату.

Закончыўшы дзённую працу, урачыста абходзяць касцы свае пакосы. Іх — плячыстых і бронзавых ад загару — дзевяць чалавек.

Сівы, як лунь, Сямён Паўлавіч Рашчэня ўваткнуў касу ў мяккі мох. Карычневыя шустрыя вочы бегаюць пад лахматымі белымі брывамі, бліскаюць праменнымі агеньчыкамі радасці. Дзед выцірае рукавом кашулі потны лоб:

— Пятнаццаць гектараў адмахалі... Ух.

Яшчэ задоўга да пачатку касьбы, пачуўшы аб спецыяльна арганізаванай брыгадзе касцоў, ён прышоў у праўленне да старшыні калгаса.

— Запішы, Павел, у брыгаду.

Старшыня Павел Санкевіч развёў рукамі:

— Ды куды ты, дзядуля, з глузду з'ехаў ці што? Нам-жа сорамна будзе: у калгасе ёсць каму касіць, а старому трэба работа па гадах... Як не кажы, шэсцьдзесят табе.

Апошняе вельмі пакрыўдзіла дзеда.

— Іш, малады знайшоўся. Ды я цябе, жэўжыка, у казіны рог заганю, дарма што шэсцьдзесят за плячыма маю. Я от яшчэ ў дваццатым, вярнуўшыся з нямецкага палону...

І дзед, як заўсёды, пачаў расказваць, як калаціў ён японцаў на дзікіх манчжурскіх сопках, як знясілены прышоў дадому ў дваццатым з нямецкага палону. Над Палессем тады млеў прапахшы пажарамі і крывёю, спякотны ліпень. Адступаючы, белапалякі палілі вёскі. Калі падпальвалі родную Сямёнаву хату, ён упаў на калені і пачаў маліць-прасіць белавусага паручыка. Але той і вокам не міргнуў. Сухая саламяная страха ўспыхнула, як порах, і ў едкім шызым дыме патанула зялёнае голле бяроз. Чырвоны певень гуляў па вёсцы. Лямантавалі жанчыны. Разгневаны Сямён усхапіўся, ляснуў пудовым кулаком па храпах белавусага і знік у зарасніках вішняка за агарожай. Ззаду стралялі...

— Паручык тады там і лёг, — не сунімаўся пакрыўджаны дзед.—Ад аднаго ўдару лёг, як сноп... А цяпер, галубчык мой, сілы ў мяне, прызнацца, прыбавілася. Вунь у кубле яшчэ леташняя пшанічка ляжыць, зерне такое залацістае, чыстае і буйнае, як зоранькі на небе ў ноч марозную... А час цяпер гарачы; на печы або ля гусей на выгане я не буду сядзець.

Дзед пайшоў.

Старшыня паківаў галавой: «рашучы характар у яго».

А калі пачалася касьба, Сямён Паўлавіч першым з'явіўся на луг. Брыгада разбілася на звенні. Кожнаму касцу адвялі ўчастак. Дзед пагнаў не звычайныя прамыя пакосы, а кругавыя. З кожнай хвілінай плошча няскошанай сенажаці змяншалася.

— Гэта паддавала сілы і зберагала час, — расказваў пасля Сямён Паўлавіч.

К вечару ён скасіў 1,80 гектара замест нормы 0,35—0,40! Гэта выдатны рэкорд. Другія касцы ў далейшым таксама не адсталі ад Сямёна Паўлавіча Рашчэні. Ляхавец Антон за дзень сістэматычна скошваў таксама 1,80 га, Семянчэня Павел — 1,74, Даўгучыц Андрэй і Петрушэня Андрэй — 1,65, Петрушэня Антон — 1,58, Даўгучыц Міхась і Шыманскі Андрэй — 1.56.

Па раёну пайшла слава аб касцах-стаханаўцах з калгаса імя Варашылава.

Да 6 ліпеня калгас поўнасцю выканаў план сенаўборкі: скошана 400 гектараў сакавітай, пахнучай мёдам, мурожнай травы, усё сена добра высушана і складзена ў стагі і пуні. Калгаснікі першымі ў раёне закончылі сеназдачу...

— Па-варашылаўску мы косім,—кінуў да сяброў Андрэй Шыманскі.

Цёплы барадаты туман, выпаўзшы з цёмных лясных дарог, лапуховых лагчын і ваўчыных яроў, — заслаў лугі, белым дымам павіс над Арэсай.

У ціхіх затоках, пакрытых белымі ліліямі, у задуменных і чорных, як ноч, вірах гуляюць вусатыя самы. Плёскаюць тлустыя ляшчы і шчупакі. На лугах, шчодра ўсеяных мядовай расой, крычаць дзеркачы, туркаюць туркаўкі, сонна квокчуць жабы.

Ідуць касцы.

Прапахшая кмінам і мятай, вужакаю ўецца прасёлачная дарога сярод высокіх жытоў, выбягаючы на пясчаны пагорак, зарослы маладым ярка-зялёным ельнікам.

Унізе, сярод садоў, раскінулася вёска. Ззаду, над ціхімі жытамі і магутнымі цёмнымі пушчамі, канае, спякаючы кволым вішнёвым сокам, спякотны дзень.

Касцы ідуць.

На фоне дзівоснага вогнішча захаду маячаць іх постаці, вялізныя і магутныя, як дубы. Пылаюць косы, бялеюць між ельніка, набракшыя салёным потам, расхлыстаныя кашулі. Пасля рупнай працы салодка ные зморанае цела і шпарчэй пульсуе гарачая кроў. Арамат траў, грэчак і ціхая музыка дагараючага дня хмеляць галаву. Хочацца расцягнуцца ў зялёным шоўку, абхапіць мускулістымі рукамі прыгажуню-зямлю і моцна-моцна заснуць на яе багатырскіх грудзях.

Ідуць касцы.

Унізе, у сяле, ударыў шырокі гармонік. Ціха і летуценна разгараецца песня. Дзяўчаты запяваюць аб мілым лётчыку-самалётчыку, які хутка праляціць на спатканне да каханай з далёкага звонкага горада ў палескую вёску. Горда карагодзіць над Арэсай спеў аб буйна расцвіўшай чырвонай каліне сонечнага шчасця палешука.

А ў лузе над крыніцай
Расцвіла каліна...

Звініць песня. Яе, неабдымную і маладую, узнімаюць і нясуць да ясных зор прасторы, цёмныя смалістыя пушчы і дужыя, як дубы, касцы.

Расцвіла-а калі-на-а-а...

Прыгожа пяюць шчаслівыя людзі на берагах серабрыстай Арэсы!

Анат. ВЯЛЮГІН.
Калгас імя Варашылава, Старадарожскі раён.

СТАХАНАЎЦЫ СЕНАЎБОРКІ

БУДАКАШАЛЕВА. Лепшыя калгаснікі сельгасарцелі «Чырвоны араты» Будалюшаўскага сельсовета сістэматычна перавыконваюць нормы на касавіцы. 28 чэрвеня калгаснікі Трахім Лабачоў і Васіль Дубавіцкі скасілі кожны па 1,75 гектара сенажаці пры норме 0,45 гектара.

У другім калгасе — «Ураджай», Забабскага сельсовета, 7 жанчын-калгасніц арганізавалі на касавіцы жаночае звяно касцоў. У звяно ўваходзяць Адарка, Хрысціна і Поля Гуршчанковы, Прося Быкава, Адарка і Каця Фаміны і Арына Саласцеева. Кожная жанчына звяна скошвае ў дзень па 0,50—0,55 гектара пры норме 0,40.

Жаночае звяно заключыла дагавор на соцыялістычнае спаборніцтва на хутчэйшае і лепшае правядзенне сенаўборкі з мужчынскімі звеннямі касцоў. **Г. ФАКТАРОВІЧ.**

Своечасова, высокаякасна і без страт убраць сена — важнейшая задача калгасаў рэспублікі. Разгортваючы ўборку, калгасы БССР пачалі здаваць сена дзяржаве. НА ЗДЫМКУ: уборка сена ў калгасе «III Інтэрнацыянал», Камарынскага раёна. Арганізаванае ў калгасе звяно стогамятальшчыкаў укладвае сена ў стагі. Фото Цалуйкі (СФ).

ЛЁН ВЫРАС НАСЛАВУ

ЧАВУСЫ. (**Спец. кар. «Звязды»**). Ільняныя палі абяцаюць высокі ўраджай. Лён адцвіў. Раніцай, сярод цёмных зялёных масіваў ільну, якія месцамі пачынаюць жаўцець, можна бачыць яшчэ блакітныя ўчасткі. Гэта — дацвітае лён больш позніх пасеваў.

Надзвычай добры лён вырас у калгасах «Новае жыццё», дзе адказным па ільну з'яўляецца дэпутат Вярхоўнага Совета БССР Ульяна Іванаўна Маханенкава, «Кастрычнік», Антонаўскага сельсовета, «Юны комунар», Благаўскага сельсовета, «Сталінскі шлях», Сушчэўскага сельсовета і многіх іншых. На стаханаўскіх участках гэтых калгасаў ураджай валакна дасягне 10—12 і больш цэнтнераў з гектара.

Першай у раёне пачала выбарачнае цярабленне ільну на сваім участку звеннявая і адказная па ільну калгаса імя Леніна, Прудкоўскага сельсовета, Вера Цыганкова. У яе звяне 2 гектары ільну. Цярабленне праходзіць на тым гектары, дзе лён быў пасеян 20 красавіка. Палова ільну ўжо выцераблена. Снапы зносяцца ў гумно.

— Гэта я раблю для таго, — тлумачыць Цыганкова, — каб лён не гарэў на сонцы. У цяні ён сам сабой будзе даходзіць і валакно зробіцца шаўкавістым.

Па прыкладу мінулага года Вера Цыганкова на выцерабленым гектары будзе рабіць другі пасеў ільну. У мінулым годзе 2 ўраджаі ільну за год далі 15,5 цэнтнера валакна з гектара.

Выбарачнае цярабленне ільну пачала I брыгада № 2 гэтага-ж калгаса, брыгадзірам якой працуе Нікіфар Дзмітрыеў. У брыгадзе 21 гектар ільчу. Усяго ў калгасе 55 гектараў. Лён вырас наславу.

Н. ВІШНЕЎСКІ.

ЗЯРНО ПЕРШАГА АБМАЛОТУ—ДЗЯРЖАВЕ

На палях нашага калгаса, як ніколі, урадзіў багаты ўраджай. На плошчы 75 гектараў спее каласістае жыта. Яно дасягнула больш двух метраў вышыні. Ад важкіх налітых каласоў гнуцца ў долу сцяблы пшаніцы.

Багатаму ўраджаю мы рыхтуем дастойную сустрэчу. Да пачатку ўборачнай кампаніі поўнасцю заканчваем касьбу сенажаці. Уборку правядзем у самыя сціслыя тэрміны: не больш, як за 4—5 дзён.

Больш 100 гектараў зернавых будзем убіраць камбайнам. Гэты ўчастак адведзен і замацаван за камбайнерамі. Для абслугоўвання камбайна на час уборкі вылучаны дзве брыгады па 9 чалавек у кожнай. Брыгадамі будуць кіраваць вопытныя брыгадзіры Назар Кур'яновіч і Аляксандр Мазанік.

Астатнюю плошчу ўраджаю ўбярэм жаткамі. У павецях калгаса ў поўнай гатоўнасці стаяць пяць жатак-самаскідак, адна снопавязалка, 30 параконных калёс, двое конных грабель і больш 50 ручных.

Камбайны будуць разгружацца нахаду, на полі. Для гэтага мы вылучылі лепшых калгаснікаў Рыгора Рудага і Віктара Макеева. За імі замацаваны дзве падводы для звозкі зерня ў гумно на сушку.

Пасля камбайна і жнярак брыгада Назара Кур'яновіча арганізавана будзе збіраць апаўшыя каласы. Для ачысткі зерня вылучана спецыяльнае звяно, у распараджэнні якога знаходзяцца два зернеачышчальныя трыеры і 15 веялак.

Ва ўзорны парадак прыведзены ўсе чатыры гумны і свірны. Кожнае гумно добра адрамантавана, падмецены і вычышчаны такі, прадэзінфектаваны і правятраны свірны. Ад возчыкаў зярно будзе прымацца ў старанна падрыхтаваныя засекі вопытным вагаўшчыком Шоламам Салавейчыкам.

Першы абмалот зярна мы адправім дзяржаве.

З. ЛЕВІН,
старшыня калгаса «Новая зара», Блонскага сельсовета, Пухавіцкага раёна.

ЗАКОНЧЫЛІ ЗДАЧУ СЕНА ДЗЯРЖАВЕ

СМАЛЯВІЧЫ. Рад калгасаў раёна сустрэлі 11 ліпеня — дзень вызвалення Беларусі ад белапалякаў—новымі вытворчымі перамогамі.

Калгасы «Зара», Амельянаўскага сельсовета, «Чэлюскінец» і «Энергія», Забалоцкага сельсовета і «Іскра», Варатоўскага сельсовета, закончылі сеназдачу. Калгас «Зара», Амельянаўскага сельсовета, перавыканаў план сеназдачы на 300 кілограмаў. У гэтых калгасах заканчваецца ўборка натуральных сенажацей і канюшыны.

ПАСЯДЖЭННЕ СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ СССР

10 ліпеня адбылося пад старшынствам тав. **В. М. Молатава** чарговае пасяджэнне Совета Народных Камісараў СССР.

Соўнарком СССР разгледзеў па дакладу народнага камісара фінансаў Саюза ССР тав. **Зверэва** пытанне **аб размежаванні бюджэтных функцый і праў СССР і саюзных рэспублік, а таксама мясцовых органаў улады.** У абмеркаванні гэтага пытання прынялі ўдзел прадстаўнікі саюзных рэспублік.

Дзейнічаючы закон аб бюджэтных правах Саюза ССР і саюзных рэспублік выдан у 1927 годзе, а палажэнне аб мясцовых фінансах—у 1926 годзе.

З таго часу ў экономіцы краіны адбыліся велізарныя зрухі — **соцыялізм перамог.** Гэта карэнным чынам змяніла і структуру дзяржаўнага бюджэта. Самы аб'ём зводнага бюджэта СССР (уключаючы мясцовыя бюджэты) у 1937 годзе ўзрос амаль у 14 разоў у параўнанні з 1927—1928 бюджэтным годам.

Бюджэтны закон 1927 года і палажэнне аб мясцовых фінансах 1926 года ўстарэлі, аказаліся ў супярэчнасці з жыццём і з новай Канстытуцыяй СССР.

У ліку даходных крыніц дзяржаўнага бюджэта прадугледжваліся даход ад канцэсій, даход ад удзелу дзяржорганаў у акцыянерных таварыствах. У ліку асноўных даходных крыніц мясцовых бюджэтаў фігураваў прамысловы падатак з прыватных прадпрыемстваў. Усё гэта цяпер страціла значэнне.

Па бюджэтнаму закону 1927 года ў ліку выдатковых артыкулаў рэспубліканскіх бюджэтаў былі ўказаны асігнаванні на мерапрыемствы па барацьбе з беспрацоўем. Між тым наша краіна даўно забыла аб беспрацоўі.

Стары закон прадугледжваў магчымасць устанаўлення мясцовых падаткаў у парадку рэспубліканскага заканадаўства. Між тым, паводле новай Канстытуцыі СССР, зацвярджэнне ўсіх падаткаў і даходаў, паступаючых на стварэнне саюзнага, рэспубліканскіх і мясцовых бюджэтаў — адносіцца да ведання Саюза ССР.

Наркамфінам СССР былі прадстаўлены ў Соўнарком СССР праекты двух законаў: аб бюджэтных правах СССР, саюзных і аўтономных рэспублік і асобна аб бюджэтных правах мясцовых органаў улады. У склад адзінага дзяржаўнага бюджэта Саюза ССР па праекту Наркамфіна павінны ўключацца толькі саюзны бюджэт і бюджэты саюзных і аўтономных рэспублік, уключэння-ж мясцовых бюджэтаў у склад адзінага дзяржаўнага бюджэта СССР праект Наркамфіна не прадугледжваў.

У адпаведнасці з пунктам «Л» арт. 14 Канстытуцыі СССР, устанаўліваючым правы Вярхоўнага Совета СССР па зацвярджэнню адзінага дзяржаўнага бюджэта СССР, а таксама падаткаў і даходаў, паступаючых на стварэнне бюджэтаў саюзнага, рэспубліканскіх і мясцовых, Соўнарком прызнаў неабходным у адзіным дзяржаўным бюджэце СССР адлюстраваць (з рознай ступенню дэталізацыі) увесь бюджэт, уключаючы яго саюзную частку, бюджэты саюзных і аўтономных рэспублік і мясцовыя бюджэты. У сувязі з гэтым Соўнарком СССР даручыў Наркамфіну СССР прадставіць адзінае палажэнне, ахапляючае бюджэтныя правы як СССР і рэспублік, так і мясцовых органаў улады.

Для падрыхтоўкі гэтага закона Соўнарком СССР стварыў камісію пад старшынствам тав. В. М. Молатава з удзелам прадстаўнікоў саюзных і аўтономных рэспублік і мясцовых советаў.

Соўнарком заслухаў таксама даклады намесніка наркома земляробства СССР тав. Венедзіктава і наркома соўгасаў СССР тав. Юркіна **аб выкананні пастановы СНК СССР ад 29 чэрвеня 1937 года «Аб мерах па паляпшэнню насення зернавых культур»** і даклад намесніка народнага камісара цяжкай прамысловасці тав. Первухіна **аб ходзе выканання плана электрабудаўніцтва.**

ІГНАРУЮЦЬ ВАЖНЕЙШУЮ ПАСТАНОВУ ПАРТЫІ І ЎРАДА

Прайшло больш двух месяцаў з таго часу, як была апублікавана пастанова СНК СССР і ЦК ВКП(б) «Аб забароне выключэння калгаснікаў з калгасаў». Між тым памылкі, якія былі допушчаны ў многіх абласцях і раёнах, выпраўляюцца вельмі марудна.

Гомельскія і менскія абласныя арганізацыі да апошняга часу ўсур'ёз не заняліся праверкай таго, як на месцах выпраўляюцца допушчаныя памылкі па выключэнню калгаснікаў з калгасаў. А памылак у рэспубліцы было допушчана многа. Каб уявіць сабе іх размер, дастаткова сказаць, што за 1937 г. з калгасаў рэспублікі было выключана звыш 4.000 калгасных гаспадарак.

22 мая прэзідыум оргкамітэта ЦВК БССР па Гомельскай вобласці (старшыня тав. Мальцаў) на сваім пасяджэнні заслухаў даклады загадчыкаў рагачоўскага і рэчыцкага зямельных аддзелаў аб выпраўленні допушчаных памылак. Прынялі да ведама іх паведамленні аб тым, што ўсе скаргі аб выключэнні калгаснікаў з калгасаў разгледжаны.

Праведзенай праверкай устаноўлена, што запэўненні загадчыка рэчыцкага райземаддзела тав. Казлоўскага не адпавядаюць сапраўднасці. У адным толькі калгасе імя Молатава, Валадарскага сельсовета, было выключана 10 гаспадарак і ні адна з іх да гэтага часу не адноўлена. У калгасе імя Ежова, Баршчэўскага сельсовета, калгаснікі Э. Маенцаў і А. Шарысеў фармальна былі адноўлены ў калгасе, а на справе праўленне калгаса не допускае іх да работы.

Рэчыцкі райвыканком (старшыня тав. Фрыдлянд) і райком партыі (сакратар тав. Рыжоў) фармальна аднесліся да выканання важнейшай пастановы партыі і ўрада.

У Жлобінскім раёне (старшыня РВК тав. Барысаў) па вестках райземаддзела лічыцца выключаных у мінулым годзе з калгасаў 49 гаспадарак і выбыўшых з калгаса за гэты час — 700 гаспадарак. З іх адноўлена толькі 6 гаспадарак. Кіраўнікі раённых арганізацый пусцілі гэту работу на самацёк, перадавeрыліся старшыням калгасаў і нават не забяспечылі азнаямлення ўсіх калгаснікаў з пастановай СНК СССР і ЦК ВКП(б).

У калгасе «1 май», Стрэшынскага сельсовета, Жлобінскага раёна, на неправамоцным калгасным сходзе была выключана з калгаса Ф. Гузава за тое, што муж яе пайшоў працаваць у рыбалоўную арцель. І калі Гузава падала заяву, каб яе аднавілі ў правах члена калгаса, праўленне калгаса вынесла пастанову: «Прапанаваць Ф. Гузавай уступіць у калгас разам са сваім мужам». Гузава гэту, яўна няправільную, пастанову праўлення абскардзіла ў Стрэшынскі сельсовет. Старшыня сельсовета тав. Раскін, замест аказання дапамогі Гузавай у аднаўленні ў правах калгасніцы, замест прыцягнення да адказнасці віноўных у прамым парушэнні пастановы партыі і ўрада, абрэзаў прысядзібны ўчастак Гузавай.

Практыка незаконнай абрэзкі прысядзібных участкаў у сямей калгаснікаў, члены якіх пайшлі на работы па-за межы калгаса, шырока прымяняюцца і ў іншых калгасах Жлобінскага раёна. У калгасе «Астравок», Добратаўшчанскага сельсовета, па гэтай прычыне абрэзаны прысядзібныя ўчасткі ў 16 калгасных сямей; у тым ліку абрэзалі 0,10 гектара сядзібы ў сям'і прызванага ў рады Чырвонай Арміі калгасніка Васілія Бецікава.

Не лепш абстаіць справа з разглядам апеляцый выключаных з калгасаў у раёнах Менскай вобласці.

У Пухавіцкім раёне (старшыня райвыканкома Жур) з 119 гаспадарак, выключаных з калгасаў, адноўлена толькі 32 гаспадаркі. У калгасе «Зара», Сінчанскага сельсовета, за 1937 год выключана 15 гаспадарак, адноўлена толькі 3 гаспадаркі. 11 красавіка 1937 года на неправамоцным сходзе, дзе прысутнічала 80 калгаснікаў з 215, адным росчыркам пяра былі выключаны 4 калгасныя сям'і за адыход аднаго з членаў іх на работу па-за межамі калгаса. Да гэтага часу выключаныя не адноўлены ў калгасе.

У калгасе «Пуцілавец», Пухавіцкага сельсовета, па тых-жа прычынах выключаны з калгасаў В. Ількевіч і С Корань з сем'ямі. Старшыня калгаса Варывончык не допускае іх да работы, а райвыканком бяздзейнічае, на скаргі выключаных не рэагуе.

У Смалявіцкім раёне (старшыня райвыканкома Абраменка) за 1937 і 1938 гг. з калгасаў выключана больш 150 гаспадарак. Разгледжана-ж апеляцый выключаных толькі 54, з якіх на прэзідыуме райвыканкома разгледжана толькі 5. Пасля пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 23 красавіка 1938 г. «Аб забароне выключэння калгаснікаў з калгасаў», на прэзідыуме райвыканкома не разгледжана ні адной заявы. Лёсам астатніх 100 гаспадарак, якія выключаны з калгасаў, кіраўнікі раённых арганізацый не цікавяцца.

У калгасе «VII з'езд Советаў», Драчкаўскага сельсовета, незаконна былі выключаны з калгаса калгаснікі В. Апацкі і Я. Маліноўскі. Сход быў неправамоцны — з 96 калгаснікаў прысутнічала толькі 39 чал.; за выключэнне галасавала толькі 22 чалавекі. Гэтыя калгаснікі ў калгасе не адноўлены. Падобныя факты ёсць і ў іншых калгасах. Відаць, гэтыя абураючыя факты не турбуюць кіраўнікоў Смалявіцкага раёна.

Совет Народных Камісараў БССР не прыняў канкрэтных, дзейсных мер па выкананню пастановы Саюзнага ўрада і ЦК ВКП(б). Соўнарком Беларусі заняў пазіцыю роўнадушнага рэгістратара шматлікіх скажэнняў і перагібаў. Свой удзел у рэалізацыі пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ён абмежаваў выданнем пастановы і запатрабаваннем ад раёнаў зводкі аб колькасці выключаных з калгасаў.

Наркамзем БССР (нарком тав. Свінцоў) зусім самаўхіліўся ад гэтай работы. Скаргі аб няправільным выключэнні з калгасаў Наркамзем механічна перасылае ў райземаддзелы і далейшым лёсам гэтых скарг не цікавіцца.

Кіруючыя арганізацыі Менскай і Гомельскай абласцей не вядуць яшчэ сапраўднай большэвіцкай барацьбы за выпраўленне допушчаных памылак у няправільным выключэнні калгаснікаў з калгасаў.

М. РЫПІНСКІ.

КАЛГАСНІКІ ПАТУШЫЛІ ЛЯСНЫ ПАЖАР

На адным з участкаў Жорнаўскай лясной дачы ўзнік пажар. У сувязі з моцным ветрам і сухім надвор'ем агонь быстра пашырыўся і пагражаў ахапіць вялікую плошчу лесу, што прынесла-б велізарныя страты дзяржаве.

БУДНІ ГЕРАІЧНЫХ ПАХОДАЎ

БОЙ ПАД ЛЕПЕЛЕМ

(З УСПАМІНАЎ БЫЛОГА КУЛЯМЁТЧЫКА 150 ПАЛКА 17 СТРАЛКОВАЙ ДЫВІЗІІ ТАВ. РАССЯ АЛЯКСЕЯ МАКСІМАВІЧА)

... Люты 1920 г. падыходзіў к канцу. Стаялі траскучыя маразы. Зіма была снежная. Без дарог ні прайсці ні праехаць. Наш полк размяшчаўся недалёка ад Лепеля, занятага белапалякамі. Узброеныя навейшымі ўзорамі зброі, добра апранутыя, белапалякі часта трывожылі набегамі часці нашай дывізіі.

150 полк атрымаў загад супакоіць іх у меру заўзятых ваяк. Ажыццяўленне загаду было назначана на наступную ноч.

Полк, які налічваў у той час 300—350 байцоў, карыстаючыся цемрай сырых змрокаў, выступіў у паход. Папярэдне камандаванне палка праз мясцовых сялян здабыло даныя аб прыкладным размяшчэнні застаў ворага.

Каманда пешых разведчыкаў была выслана наперад з задачай: зняць заставу, пракласці праход к Лепелю для нечаканага ўдару па белапалляках.

Шлях разведчыкаў ляжаў па снежнай цаліне, ісці прыходзілася без лыжаў, штохвілінна праваліваючыся ў глыбокі снег. Байцы папярэдне выкачаліся ў снезе, які нібы ў халаты апрануў іх.

Праходзіць гадзіна-другая, наўкола снег ды хмызняк. Нічога больш не відаць.

— Можа заблудзіліся, — шапнуў хтосьці.

На яго цыкнулі — маўчы, не ведаеш старшага нашага ці што? Ён хлапец надзейны, дзе хочаш дарогу знойдзе.

Злева зачарнела штосьці.

— Таварыш камандзір, — дакладвае дазорны, — хата стаіць. Відаць, тая, у якой застава іхняя хаваецца.

Прыціхлі разведчыкі, чакаюць загаду.

— Таварышы, — шэптам загаварыў камандзір. — У доме, што стаіць наперадзе, вораг. Трэба так да яго дабрацца, каб ні адна жывая душа не заўважыла.

Ля доміка ўспыхнуў і патух агеньчык.

— Вартавы, відаць, закурыў.

— Заўважылі дзе вартавы хаваецца? Яго ў першую чаргу зняць. І каб ні аднаго гуку.

Разведчыкі прыніклі да зямлі, папаўзлі, поўкальцом набліжаючыся да дома.

Мінуты цягнуліся гадзінамі. Здавалася, час спыніўся, пакуль разведчыкі дабраліся да дома.

...Вартавы, пачуўшы рыпенне крокаў, спыніўся, апусціў вінтоўку і шагнуў наперад. Ціхі вокрык спыніў яго. Халоднае лязвіе штыка ўпёрлася ў грудзі. Хрыплы крык гатоў быў вырвацца з губ вартавога, але ў гэты момант яго рот быў заціснут чыёйсьці магутнай рукой... Застава была захоплена, як загадаў камандзір: без адзінага гуку. Разведчыкі даведаліся пра пароль і пропуск. Сляды ўказалі шлях да перадавых пастоў. Яны былі зняты гэтак-жа, як і застава: без адзінага гуку. У ахраненні белапалякаў была праароблена велізарная шчыліна. У яе і пранік полк. Падышлі да горада. Камандзір палка добра гаварыў папольску. Ведаючы пароль, ён з групай байцоў зняў і абяззброіў некалькі патрулёў. Без адзінага выстрала полк увайшоў у горад. Лініі сувязі былі зараз-жа перарэзаны. Невялікая перастрэлка завязалася, калі мы сталі абяззбройваць белапалякаў. Генерал,

У ТЫЛУ БЕЛАПАЛЯКАЎ

12 НОРМ ЗА ЗМЕНУ

Калі мяне прызначылі машыністам пад'ёмнага крана № 441, перш за ўсё я заняўся прывядзеннем у парадак машыны. Кран быў вельмі запушчаны, нехапала многа частак. Цяжка было нават выканаць на ім зменную норму.

Са сваім памочнікам тав. Наумчыкам мы змянілі паваротныя пружыны, зрабілі наварку і абточку паваротнага барабана, а таксама перадатачнага вала, які быў разбіт. На гэта ў нас пайшло тры дні.

Даведаўшыся з газет аб стаханаўскіх метадах работы знатнага водніка тав. Блідмана, мы задумаліся над тым, ці нельга і нашу работу рацыяналізаваць так, каб выгружаць за гадзіну не па 14,5 тон торфу, а значна больш.

Дасканала вывучаючы сваю работу, мы хутка пераканаліся, што можна скараціць колькасць аперацый па выгрузцы аднаго кантэйнера (самаразгружваемыя скрыні на платформах). Для гэтага нам трэба было зрабіць крук і прыстасаваць яго так, каб кантэйнер рухаўся не на зямлі, а на страле пад'ёмнага крана. Мы правялі гэтае рацыяналізатарскае мерапрыемства, і зачэпшчыкам ужо няма патрэбы пасля кожнага пад'ёму кантэйнера сходзіць з платформы для асвабаджэння зачэпа.

Сваю рацыяналізатарскую работу мы прадаўжалі і далей. Адлегласць паміж пуцямі ад пад'ёмнага крана да рухомага састава вельмі вялікая, што перашкаджала рабоце. Па маёй прапанове, кран для большай устойлівасці пачалі ўмацоўваць цапфамі за рэйкі.

Працуючы па-новаму, мы 11 чэрвеня ўпершыню выканалі сваю зменную норму на 1.243 проц.

Цяпер па нашаму метаду працуюць многія машыністы пад'ёмных кранаў Менскага аддзялення. Яны выконваюць свае нормы на 1.000 і больш процантаў.

Нядаўна мы заключылі соцыялістычны дагавор з работнікамі пагрузачнай канторы ст. Масква, Заходняй чыгункі на лепшую падрыхтоўку і сустрэчу 30 ліпеня — Усесаюзнага дня чыгуначніка.

Метадам нашай работы зацікавіліся ў Маскве начальнік пагрузачна-разгрузачных работ Наркамата шляхоў зносін і начальнік нашай дарогі. Гэта нас падбадзёрвае. А кіраўнікі Менскага аддзялення не лічаць патрэбным нават пагаварыць з намі, азнаёміцца з нашай работай.

А. М. ІВАНОВІЧ,
машыніст пад'ёмнага крана № 441, ст. Менск.

ПІСЬМЫ ПРАЦОЎНЫХ

КАЛІ МЫ АТРЫМАЕМ РАЗЛІК?

Мы, трактарысты, у ліку 7 асоб працавалі ў 1937 годзе ў Танежскай МТС, Чырвонаслабодскага раёна.

Дырэкцыя МТС да гэтага часу не разлічылася з намі за выкананую работу. Напрыклад: Шайпаку Івану належыць атрымаць 1.200 рублёў і 105 кілаграмаў збожжа, Марозу Ілье — 820 руб. і 105 кілаграмаў збожжа, Ефімчыку Івану — 350 руб. і 158 кілаграмаў збожжа і т. д.

Таксама МТС не разлічылася з гэтымі трактарыстамі за эканомію 300 кілаграмаў гаручага. 9—10 разоў хадзілі мы на адлегласць 30 кіламетраў за атрыманнем разліку, але ўсё дарэмна. Дырэктар МТС тав. Ізох нават не жадае з намі размаўляць.

Аб нежаданні дырэкцыі МТС разлічыцца з трактарыстамі добра ведаюць у Наркамземе БССР, але ніякіх мер не прымаюць.

Устае пытанне: хто даў права кіраўніцтву Танежскай МТС парушаць савецкія законы?

МАРОЗ, ШАЙПАК, ЛЯНЬКО, ЛЕОНЕНЯ, ЕФІМЧЫК, ЦЕРАХОВІЧ, ЯЦЫНА.

НА ЯКОЙ ПАДСТАВЕ?

Чатыры месяцы «зацвярджала» Упраўленне па справах мастацтваў пры СНК БССР каштарыс на стыпендыі для дзяцей менскай музыкальнай школы, а на пятым месяцы работнікі Упраўлення заявілі дырэкцыі школы: «Стыпендыя разбэшчвае дзяцей, утварае паміж дзяцьмі-стыпендыятамі і дзяцьмі, якія стыпендыі не атрымліваюць, няроўнасць і таму мы яе (стыпендыю для дзяцей) скасоўваем».

Цікава, з якога гэта часу стыпендыя для таленавітых дзяцей, аб развіцці якіх так клапоціцца наша партыя і ўрад, стала сродкам «антаганізма» паміж імі? Чаму ў музыкальных школах Масквы, Одэсы і інш. гарадоў такой «небяспекі» не назіраецца, а ў Менску ў кабінетах кіраўнікоў Упраўлення па справах мастацтваў пры СНК БССР яна стаіць чорнай зданню.

Бюракратызм і хворая фантазія «начальства» не павінны перашкаджаць усебаковаму развіццю таленавітай дзетвары, якая навучаецца ў менскай музыкальнай школе. Дзеці павінны атрымліваць стыпендыю.

С. ШТЭЙН.

СВАВОЛЬСТВЫ ДЫРЭКТАРА

На торфзаводзе «Чырвоная Беларусь» (Быхаўскі раён) груба парушаецца працоўнае заканадаўства. Рабочыя на сушцы торфа сістэматычна працуюць па 10—12 гадзін. Каб унікнуць усякіх непрыемнасцей, у ведамасцях па выпісцы зарплаты зусім не ўлічваюцца звыштэрміновыя гадзіны.

Кіраўніцтва завода (дырэктар т. Розаў) не выплачвае стаханаўцам і рабочым таксама прагрэсіўку за перавыкананне імі сваёй нормы.

Бытавыя ўмовы рабочых-тарфянікаў вельмі дрэнныя. За апошні час з завода зволілася да 300 чалавек. У той-жа час дырэктар тав. Розаў, прыехаўшы на завод, у першую чаргу паклапаціўся аб абсталяванні свайго дома і на гэтую мэту ён выдаткаваў 6 тыс. рублёў дзяржаўных грошай.

Нядаўна тав. Розаў зволіў без усякіх уважлівых прычын тэлефаністку тав. Букоўскую. Партыйная і прафсаюзная арганізацыі завода не заўважаюць свавольства дырэктара.

КОМСАМОЛЕЦ.

НЕДАПУШЧАЛЬНАЯ НЯДБАЙНАСЦЬ

Скончыўся навучальны год. Цяпер неабходна разгарнуць інтэнсіўную падрыхтоўку да новага навучальнага года. Трэба безадкладна адрамантаваць школьныя памяшканні, інвентар і т. д. Між тым рамонт школ у Клічаўскім раёне зрываецца з-за неатрымання неабходных сродкаў.

Устае пытанне: адсутнасць у раёне бюджэта на рамонт школ — нядбайнасць райана і Наркамасветы, ці прамое шкодніцтва?

В. АСТРОЎСКІ,
дырэктар Запольскай НСШ, Клічаўскага раёна.

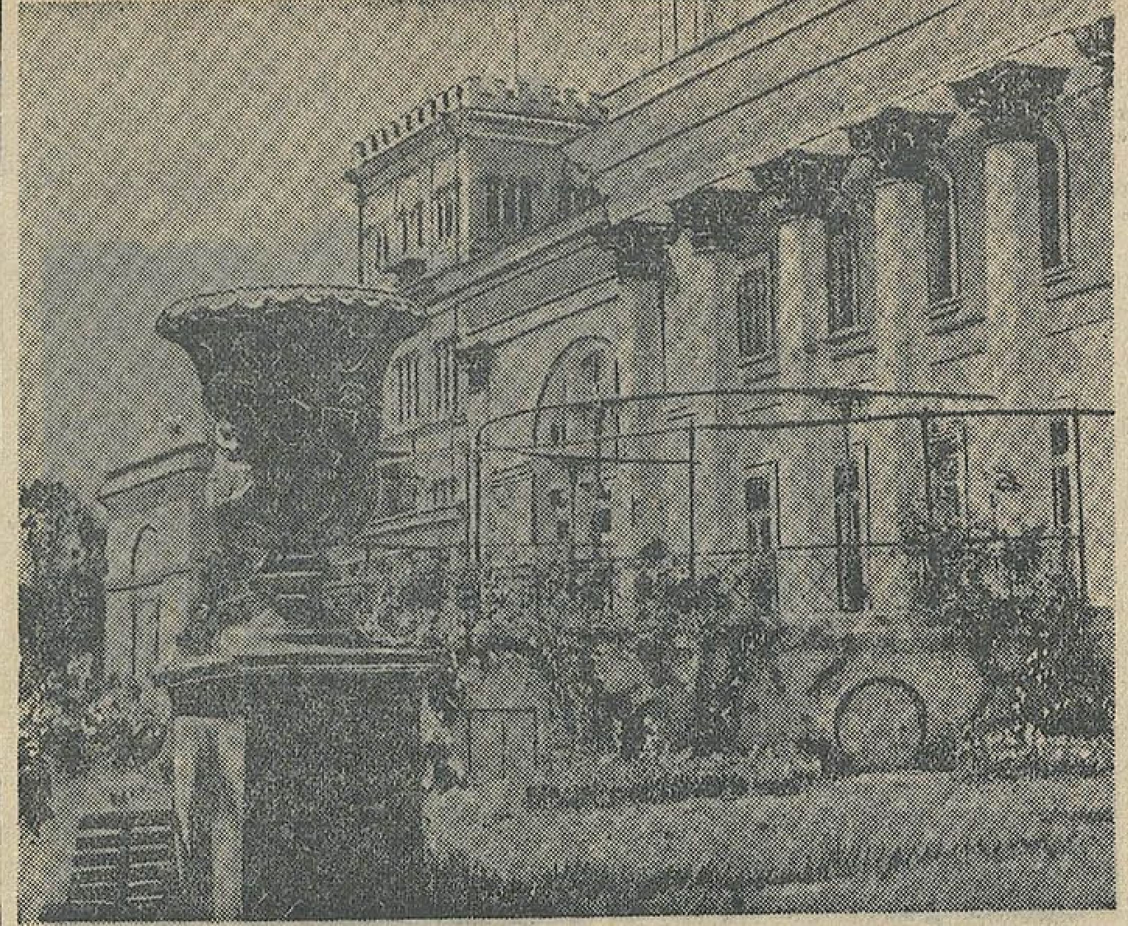

Палац піянераў і акцябрат у гор. Гомелі. Фото В. Вернера (СФ).

ЛІКУЕ БЕЛАРУСКІ НАРОД

Заўсёды гэты знамянальны ліпеньскі дзень асабліва радасна сустракае беларускі народ. Прайдзіцеся па вуліцах сталіцы БССР, і вы адразу адчуеце, як вяліка народная ўрачыстасць, як радасна свецяцца твары свабодных савецкіх людзей. Вось і цяпер надышоў дзень 11 ліпеня — 18-годдзя вызвалення беларускай зямлі ад зверскіх полчышчаў белапалякаў, банд забойцаў, гвалтаўнікоў і падпальшчыкаў.

Прыгожы сонечны ліпеньскі дзень. Менск у чырвоных сцягах. Прыемны цёплы вецярок калыхае сцягі над будынкамі ўрадавых устаноў, над карпусамі фабрык і заводаў, над жылымі дамамі. Сцяжкі працягнуты ўздоўж вуліц Савецкай і Ленінскай. Залатыя праменні сонца азараюць любоўна ўпрыгожаныя партрэты любімага бацькі, настаўніка і друга беларускага народа — вялікага Сталіна. Ён, тварэц дзяржаўнасці Беларусі, даўшы народу шчаслівае жыццё, жыве ў кожнага ў сэрцы. Яго імя ва ўсіх на вуснах, яго партрэты ззяюць над Домам урада, над жылымі дамамі, над карпусамі прадпрыемстваў. Скрозь і ўсюды—партрэты вялікага Сталіна і яго баявых саратнікаў, дэпутатаў Вярхоўнага Савета БССР таварышаў Молатава, Кагановіча, Варашылава, Калініна, Ежова, Андрэева, Жданава.

Вялікія мастацкія пано ўпрыгожваюць гарадскі сквер на Савецкай вуліцы. Пано з вядомых карцін — выступленне В. І. Леніна перад войскамі, якія адпраўляюцца на белапольскі фронт; прыезд Сталіна ў 1-ю Конную армію; пано, адлюстроўваючы гераічную барацьбу Чырвонай Арміі з белапалякамі, барацьбу іспанскага і кітайскага народаў за сваю незалежнасць і інш.

Горад святочна ўпрыгожан. У ягo кіпучым жыцці — маладосць і сіла. Сярод народнага патоку людзей многа байцоў нашай непераможнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, многа слаўных пагранічнікаў.

Ніколі паганы бот белапольскіх бандытаў не ступіць на свяшчэнную савецкую зямлю. Вось чаму так лікуе народ, вось чаму сёння такі прыгожы Менск.

Менск, які быў разбуран белапалякамі, сёння — горда ўзняты новымі прыгожымі праспектамі, выдатнымі палацамі, універсітэтамі, школамі, жылымі дамамі.

Ёсць чаму радавацца беларускаму народу!

СВЯТА НА ГРАНІЦЫ

БЯГОМЛЬ, 700 калгаснікаў з калгасаў «Чырвоны пуцілавец», «Пагранічнік», «Чырвоны сцяг», імя Сталіна і інш. сабраліся 10 ліпеня на масоўку, прысвечаную 18-годдзю вызвалення Беларусі ад белапалякаў.

Адбыўся мітынг. З яркай прамовай выступіў лейтэнант пагранічнік т. Буталін. Выступіўшы за ім калгаснік тав. Селюк Пётр Канстанцінавіч запэўніў партыю і ўрад, слаўных пагранічнікаў, што калгаснікі пагранічных калгасаў яшчэ лепш будуць змагацца за сталінскі ўраджай, яшчэ лепш будуць дапамагаць пагранічнікам у ахове граніц соцыялістычнай радзімы.

Пасля мітынга адбыўся вялікі канцэрт мастацкай самадзейнасці пагранічнікаў.

ФІНІШ ВАЕНІЗАВАНАГА ВЕЛАПРАБЕГУ

Учора раніцай з Менска на Магілёўскім шасе фінішыравалі ўдзельнікі ваенізаванага велапрабегу Віцебск—Менск, якія ішлі па слядах баявой 27 Омскай чырвонасцяжнай дывізіі. У прабегу прынялі ўдзел 14 студэнтаў і выкладчыкаў віцебскага медінстытута. Сярод іх адна дзяўчына.

Удзельнікі прабегу прайшлі 350 кіламетраў. Усе адчуваюць сябе здаровымі і бадзёрымі. Па шляху следавання яны праводзілі агітацыйна-масавую работу.

СПАРТАКІЯДА БВА

СМАЛЕНСК (спец. кор. «Звязды»). Закончылася спартакіяда БВА па лёгкай атлетыцы. Установлена 6 новых рэкордаў акругі. Малодшы камандзір тав. Ханеўскі перакрыў рэкорд РСЧА па прыжках з разбегу ў вышыню, яго рэзультат — 190 сантыметраў. Маладая рэкардсменка БВА тав. Блінова перакрыла рэкорд РСЧА ў бегу на 400 м. Старшы лейтэнант тав. Марозаў дыстанцыю ў 100 метраў прабег за 11,1 секунды.

Добры рэзультат па пяцібор'ю паказала жонка камандзіра тав. Апарцэва. Яна ўключана ў склад зборнай каманды БВА для ўдзелу ва Усесаюзнай спартакіядзе.

Праведзеная спартакіяда паказала бясспрэчны рост фізічнай культуры ў Чырвонай Арміі і выявіла дзесяткі маладых таленавітых спартсменаў—лёгкаатлетаў. Зборная каманда БВА з 28 лепшых спартсменаў-лёгкаатлетаў прыступіла да рэгулярнай трэніроўкі.

НЕХАЕЎ.

ЗДАЧА МАЛАДОЙ БУЛЬБЫ

БАБРУЙСК. Калгас «Першае мая», Варатынскага сельсовета, здаў першыя чатыры тоны маладой бульбы, вызначаныя для адгрузкі працоўным Ленінграда.

—o—

АД ХОЦІМСКАГА РК КП(б)Б

Згубленую кандыдацкую картку ўзору 1936 года за № 0550920, выданую на імя Тасенка Аляксея Фёдаравіча, лічыць несапраўднай.

ВЯЛІКІ ВЫЙГРЫШ

... Вы хочаце, каб я расказаў вам аб сваім выйгрышы. Калі ласка, садзіцеся бліжэй, вось на гэтае крэсла, і слухайце.

Гісторыя майго вялікага выйгрыша пачалася тады, калі словы «высокародзе», «правасхадзіцельства», «благародзе» і «сіяцельства» сталі лаянкай і носьбіты іх былі выкінуты вон з нашай краіны. Тады я, Якаў Мееравіч Шнейдэр, патомствены бядняк, уладальнік вялікай чорнай барады і кучы маленькіх дзяцей, адчуў сябе чалавекам.

Прыходжу аднаго разу дамоў і гавару жонцы:

— Дачакаліся мы, Сара Майсееўна, прыйшла наша ўлада. Што ты плачаш, дура, гавару ёй. Танцаваць нам трэба, а ты слязу пусціла. Ці не гаварыў я дваццаць разоў, што вочы ў цябе на мокрым месцы?

Разумееце, стаіць мая Сара пасярод пакоя і слёзы, як гарошыны, падаюць у яе з вачэй. Плача. Ад радасці. Ці трэба вам расказваць, колькі гора і прыніжэння нацярпеліся мы ў той час, калі на Русі стаяў цар, калі нашаму народу было жыць на адной мяжы з яўрэямі.

Нядаўна прыязджалі да мяне ў госці мой Міхаіл і Фаня. Дзеці, трэба вам сказаць, прама на адзіўленне.

Прыехаў, значыць, сын мой Міхаіл. Вы-б паглядзелі, што за сын! Інжынер-будаўнік. Савецкая ўлада зрабіла яго інжынерам. Вучыўся ў інстытуце і не толькі я за яго вучэнне не плаціў, а дзяржава яму яшчэ плаціла. На табе інтэрнат, атрымлівай грошы — толькі добра вучыся і станавіся карысным для народнай справы чалавекам.

Вы разумееце, чалавеку плоцяць грошы, каб ён толькі вучыўся. Чулі, можа быць, у старыя гады што існавала такая «процантная норма». Гэта значыць, у навучальную ўстанову маглі паступаць вучыцца толькі дзесяць процантаў яўрэяў, і то багацеі ўсякія. А аб дзецях такога бедняка, як Якаў Шнейдэр, і гутаркі не магло быць. Паспрабуй вось, будзь разумным, трапі у гэту самую «процантную норму».

Сын мой Міхаіл будуе цяпер гасцініцы, школы, тэатры — словам, для народнага карыстання ўсякія пабудовы. І за гэтую работу яго народ паважае яго.

Трэба вам прызнацца, я сам быў калісьці будаўніком. Будаваў я ў марах свае пышныя замкі, напоўнены сонцам і шчасцем, у якім буду жыць з сваёй сям'ёй, адчуваць асалоду жыцця і купацца ў праменнях радасці. Так, я будаваў замкі. У сапраўднасці ж я туліўся ў напоўразбуранай хібарцы, куды нікалі не заглядвала сонца і шчасце.

Гэта было не жыццё, а катарга, будзь яно тысячу разоў праклята! У нашым невялікім мястэчку былі ўсе бедныя яўрэі. Адзін бяднейшы за другога. І былі такія тыдні, што ўсё мястэчка жыло на перапрадажы адной беднай старой сурвэты.

Прыязджала ў госці і дачка мая Фаня. Тэхнікам працуе на заводзе і, апрача таго, лётчыца, лётчык яна. Скончыла курсы і цяпер як птушка палымае ў небе і з хуткасцю ветру ляціць. Я, гаворыць яна, павінна ахоўваць неба маёй радзімы і таму стала лётчыцай. Вось вам і дачка! Ці чуў хто-небудзь у былыя часы, каб бедная яўрэйская дзяўчына была лётчыцай? Што вы скажаце аб маёй Фані?

Аднаго разу яна, Фаня мая, напалохала мяне дасмерці. Быў я ў яе ў гасцях. Запрасіла яна мяне на аэрадром.

— Едзем, гаворыць, дарагі тата, — паглядзіш, як лятае твая дачка.

Чаму-ж не, — думаю сабе. — Чаму не паглядзець як лятае дачка Якава Шнейдэра, які за ўсё сваё жыццё ні разу не бачыў самалёта.

Стаю я на аэрадроме, гляджу на неба, а Фаня мая ў паветры. І раптам Фаня пачала такое вырабляць, як кажуць, што я не ведаю, што рабіць. Праглядаю я ўверх. Над галавой маёй Фані раптам узняўся блакітны купал і, о радасць! — дачка мая, дарагая, адна, ляціць і павольна і плаўна спускаецца на зямлю. Калі яна стала на зямлю, я ледзь не абняў яе. Каб вы бачылі, якое было ў яе лётчыцкае, шчаслівае, пяшчотнае і мілае, я і ўсе Фані твар у маёй Фані — узбуджаны, радасны. Гэта было ўжо пасля скачка.

Вось і мой выйгрыш. Ці вы разумееце мяне цяпер? Я ўзнагароджаны шчаслівым жыццём, і я з усёй сваёй сям'ёй — пад сонцам Сталінскай Канстытуцыі. Вось і ўвесь мой сапраўдны выйгрыш. Я выйграў жыццё, самае багатае, самае радаснае жыццё, якое толькі можа быць на свеце. І мне ўсё роўна, чым я жыў раней, калі я і мае дзеці маем права на гэта шчаслівае жыццё. Вось і ўвесь выйгрыш.

С. КРАЎЦОЎ.

ДОМ АДПАЧЫНКУ ДЛЯ ІНВАЛІДАЎ

У гонар 18-годдзя вызвалення Беларусі ад белапалякаў у Бобчаўскім (пад Менскам) адкрыўся новы дом адпачынку для калекаваных інвалідаў. У ім будуць адпачываць штогод каля 2 тысяч інвалідаў. На абсталяванне дома затрачана 200.000 рублёў. На адпачынак прыбыла першая партыя з 75 чалавек, атрымаўшых бясплатныя трохтыднёвыя пуцёўкі. У раёне дома адпачынку адкрыліся свае майстэрні і сад для інвалідаў.

ДОМ АДПАЧЫНКУ ДЛЯ ЦЯЖАРНЫХ ЖАНЧЫН

У верасні мінулага года ў БССР быў адкрыт першы дом адпачынку для цяжарных жанчын. Дом адпачынку знаходзіцца ў дачнай мясцовасці, на беразе ракі Свіслач, пад Менскам. Ён разлічан на 50 месц. Зараз у ім адпачываюць 50 жанчын з розных гарадоў і раёнаў рэспублікі.

За час існавання ў доме адпачынку добра і культурна адпачылі 830 жанчын рэспублікі. У сваіх водгуках адпачываючыя шчыра дзякуюць партыі большэвікоў і вялікаму Сталіну за цёплыя, бацькаўскія клопаты аб совецкай жанчыне.

КАЛГАСНЫЯ КІРМАШЫ

Пазаўчора ў Менску на шасці рынках адкрыліся міжраённыя калгасныя кірмашы.

У першы дзень на рынкі горада было прывезена розных сельскагаспадарчых прадуктаў на 200 тыс. рублёў. Прадаўцамі былі калгасы і калгаснікі, прывёзшыя значная колькасць гародніны, ягад і інш. Калгас «Пуцілавец», Менскага раёна, прадаў 250 кілаграмаў пшанічнай мукі, калгас «Профінтэрн», Заслаўскага раёна, — 204 кілаграмы мяса і 67 кілаграмаў масла, калгас «Звязда», Смалявіцкага раёна,—200 кілаграмаў мёду і т. д.

Гандлёвыя арганізацыі горада прадалі прамысловых тавараў (мануфактуры, абутку, гатовага адзення і інш.) на 275 тысяч рублёў. Калгасны кірмаш абслугоўвае каля 100 магазінаў, ларкоў і латкоў горада. Да канца кірмаша будзе рэалізавана розных тавараў і прадуктаў на 1.700 тысяч руб.

Такія міжраённыя калгасныя кірмашы днямі будуць праведзены ў Барысаве і ў Слуцку.

Нам. адказнага рэдактара **І. М. ОФЕНГЕЙМ.**

УКРАІНСКІ ОДЭСКІ ТЭАТР РЭВОЛЮЦЫІ
(памяшканне Белдзярждрамтэатра)
12 ліпеня
ПРАЎДА
Пачатак у 8 г. 30 м. веч.
Білеты ў касе тэатра з 12—2 і з 5 гадзін вечара.

У памяшканні Дзяржаўнага яўрэйскага тэатра (тэл. 24-122).
ГАСТРОЛІ ДЗЯРЖАЎНАГА РУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА БССР
12 ліпеня
СЛАВА
Білеты ў касе тэатра з 12—2 і з 5 да 9 г. вечара.
Пачатак роўна ў 8 г. 30 м. веч.

Кінотэатр «Навіны дня»
1) Журн. «Союзкинохроники» № 31.
2) Журн. «Советское искусство» № 6.
3) Народная пазыка.

ДЗЯРЖЦЫРК
(Парк імя Горкага)
Тэл. 22-725.
СЁННЯ
вялікае цыркавое прадстаўленне у 3-х аддзяленнях
АБНОЎЛЕНАЯ ПРАГРАМА
Прымае ўдзел уся трупа.
Пачатак у 9 г. веч.
СЁННЯ
ДЗЕННАЕ ПРАДСТАЎЛЕННЕ
Пачатак у 2 г. дня.
Каса з 10 г. раніцы

УСЕСАЮЗНЫ ЗАВОЧНЫ ІНСТЫТУТ ЛЁГКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ
ДА 1 ЖНІЎНЯ 1938 г.
праводзіць ПРЫЁМ студэнтаў
У ВТНУ і ТЭХНІКУМ
на факультэты:
тэкстыльны, скурана-абутковы, швейны, механічны, інжынерна-эканамічны.
АДРАС: Масква, 71, Данская вуліца, 62.
Даведкі высылаюцца па патрабаванню.

Летні кінотэатр «Парыжская Комуна» (цэнтр. парк культуры і адпачынку).

СЁННЯ і ШТОДЗЕННА НА ЭКРАНЕ
МАЛЕНЬКАЯ МАМА
У гал. ролі ФРАНЧЭСКА ГААЛЬ.

Кінотэатр «Чырвоная зорка» МЯДЗВЕДЗЬ

Кінотэатр «Інтэрнацыянал» ГЛЫБОКІ РЭЙД

Кіно «Спартак» ПУГАЧОЎ

Дзіцячы кінотэатр ВОЛГА, ВОЛГА...

У аддзел АБ'ЯЎ звяніце па тэл. № 25-384

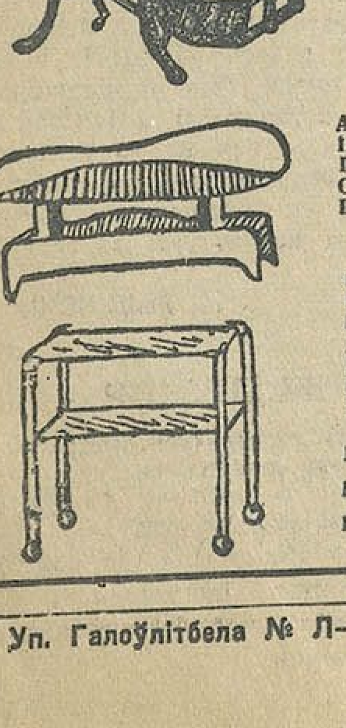

БАЗА МЕДІНСТРУМЕНТАЎ І АБСТАЛЯВАННЯ БЕЛАПТЭКАЎПРАЎЛЕННЯ
(г. МЕНСК, СОВЕЦКАЯ, 67)
мае ў вялікім выбары
ІНСТРУМЕНТЫ:
ХІРУРГІЧНЫЯ, ВОЧНЫЯ, ГІНЕКАЛАГІЧНЫЯ І ЗУБАЎРАЧЭБНЫЯ,
АПАРАТЫ БАБРОВА, ІНГАЛЯТАРЫ, ПІНЦЭТЫ розныя, СКАЛЬПЕЛІ, ШПРЫЦЫ ЛЮЭРА, КАТЭТРЫ ЭЛАСТЫЧНЫЯ, БУЖЫ ЭЛАСТЫЧНЫЯ, ПАЛЬЧАТКІ прасвінцованыя і рад дробнага інструментарыя.
Таксама АБСТАЛЯВАННЕ:
КРЭСЛЫ ЗУБАЎРАЧЭБНЫЯ, КРЭСЛЫ ЯНСЕНА—ВУШНЫЯ, КРЭСЛЫ БЕРГАНЬЕ, ДЫЯТЭРМІЯ КАТОДНАЯ, ДЫЯТЭРМІЯ кароткахвалевая (КВ), ДЫЯТЭРМІЯ хірург. партатыўная (электранож), ДЫЯТЭРМІЯ ВОЧНАЯ, СТАЛЫ АПЕРАЦЫЙНЫЯ, ЛОЖКІ РАДЗІЛЬНЫЯ РАХМАНАВА, ВАГІ ДЗІЦЯЧЫЯ.
ПРЫ БАЗЕ ЁСЦЬ МАЙСТЭРНЯ ПА РАМОНТУ ІНСТРУМЕНТАЎ, УСТАНОЎКІ І МАНТАЖУ РЭНТГЕНА-ФІЗІЯТЭРАПЕЎТЫЧНАЙ АПАРАТУРЫ.

КНІЖНЫЯ МАГАЗІНЫ
Упраўлення кнігагандлю ДВБ
КУПЛЯЮЦЬ І ПРАДАЮЦЬ
СТАБІЛЬНЫЯ ПАДРУЧНІКІ,
ЯКІЯ БЫЛІ Ў КАРЫСТАННІ.
Кніжныя магазіны Упраўлення кнігагандлю ДВБ ёсць ва ўсіх гарадах БССР, а таксама ў Дрысе, Жлобіне, Горках, Лепелі, Гарадку, Сянно, Лёзне, Дзяржынску, Мехаве.
УПРАЎЛЕННЕ КНІГАГАНДЛЮ ДВБ.

На падставе пастановы прэзідыума Белкаапсаюза ад 14 сакавіка 1938 г. за № 6,
СЛУЦКІ ОКРСПАЖЫЎСАЮЗ
з 1 ліпеня 1938 г.
ЛІКВІДУЕЦЦА.
Арганізацыі, установы і асобы, якія маюць прэтэнзіі да Окрспажыўсаюза, павінны падаць іх лікдкому да 20 ліпеня 1938 г.
Пасля паказанага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.
ЛІКВІДКОМ ОКРСПАЖЫЎСАЮЗА.

ПАТРЭБНЫ РАБОТНІКІ ПАЖАРНА-ВАРТАВОЙ АХОВЫ.
Звяртацца: вул. Калініна, 5, Гартоп.

Оргбюро і калектыў Менаблдрэўмебсаюза з жалем паведамляюць аб заўчаснай смерці члена арцелі «1 Мая» (г. Барысаў)
тав. ВАРАГАЕВА А. К.
і выказваюць спачуванне сям'і памёршага.

СМАЧНА, СПАЖЫЎНА, ХУТКА.

АГУЛЬНАДАСТУПНЫЯ
АБЕДЫ і ВЯЧЭРЫ
з шырокім асартыментам блюд штодзенна
ў ніжніх залах фабрыкі-кухні
(б. студэнцкая)
Цана абеда з 2-х блюд ад 1 р. 70 кап. і вышэй.
АБЕДЫ адпускаюцца з 12 г. дня,
ВЯЧЭРЫ з 8 г. вечара да 2 г. ночы.
ПРАВОДЗІЦЦА ВОДПУСК АБЕДАЎ НА ДОМ.
ДЫРЭКЦЫЯ.

Белкантора „ИНЮРКОЛЛЕГИИ"
(ВЯДЗЕННЕ СПРАЎ СОВЕЦКІХ ГРАМАДЗЯН ЗА ГРАНІЦАЙ)
РАСШУКВАЕ:
НАСЛЕДНІКАЎ ПА НАСТУПНЫХ СПРАВАХ АБ СПАДЧЫНЕ ЗА МЯЖОЙ НА БУЙНЫЯ СУМЫ:
1) ДЗЕБОЎСКІЯ Нікалай, Грыгорый і Кацярына. Наследадаўца — брат Тоні (Цімафей, Ціт) Дзебоўскі; памёр у Амерыцы.
2) ОХРАМЕНЯ Грыгорый. Наследадаўца — брат Охраменя (Охромінюк) Васілій (Вільям); памёр у Амерыцы.
3) ЛЕЙМАН Крыстына Эдуардаўна (замужам за Бапцышэўскім) і БЭКЕР, ур. ЛЕЙМАН Альбертына Эдуардаўна. НАСЛЕДАДАЎЦА — брат Эрнст Лейман; памёр у Латвіі.
4) Жонка і дзеці (у тым ліку дачка Валенціна) пасля памёршага ў Амерыцы НЕСЦЯРОВІЧА Антона.
АДРАС БЕЛКАНТОРЫ «ИНЮРКОЛЛЕГИИ»: г. Менск, рог Совецкай і Ленінскай, памяшканне Дзяржбанка.

Уп. Галоўлітбела № Л—4790. Менск, друкарня «Звязды», Совецкая, 49. К., М., Ш.